

**Millorar l'acollida dels/les sol·licitants
d'asil i dels/les refugiats/des
LGBTQIA+ a Europa**

**Una guia pràctica per als/les treballadors/es socials i
els/les agents sobre el terreny**

Agraïments

El projecte Rainbow Welcome ha estat cofinançat pel:

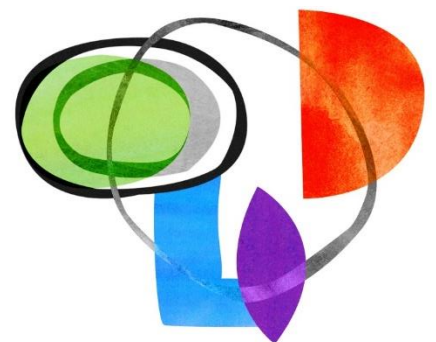
Programa Drets Igualtat i Ciutadania (2014-2020) de la Unió Europea. El suport de la Comissió Europea per a la producció d'aquesta publicació no constitueix una aprovació dels continguts, la responsabilitat exclusiva dels seus autors, i la Comissió no es fa responsable de l'ús que es pugui fer de la informació que conté.

Activitat promoguda pels socis del projecte Rainbow Welcome: POUR LA SOLIDARITÉ-PLS (Bèlgica), ACATHI (Espanya), Croce Rossa Italiana (Itàlia), Fondation Le Refuge (França), Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel (Bèlgica).

Gràcies a Morgane Petit i a Garance Capelier per la seva valuosa contribució en el desenvolupament d'aquesta guia.

També ens agradaria agrair a tots els socis pel treball realitzat en la producció d'aquesta guia. Això s'ha aconseguit gràcies a la valuosa ajuda i col·laboració de diversos actors a Europa, com treballadors/es socials, activistes, sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+.

Agost de 2022. Aquest treball té llicència CC BY-NC.

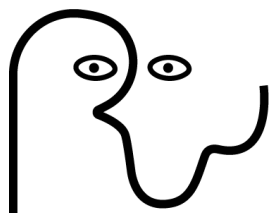
Coordinat per :

Amb els socis europeus :

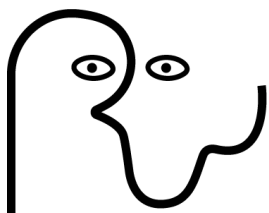
This project is co-funded by the Programme Rights, Equality and Citizenship of the European Union (2014-2020)

Índex de continguts

Preàmbul	4
I. Sol·licitants d'asil, de què estem parlant?	8
1. La base jurídica	8
2. Alguns elements teòrics	13
II. Atenció a les persones LGBTQIA+	18
1. Què és l'OSIEGCS?	18
2. Vulnerabilitat... i vulnerabilització.....	21
3. Conclusions.....	31
III. Com ser un/a aliat/da dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+?	33
1. Un recordatori del procés dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+	34
2. Com acompanyar els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+.....	35
IV. Actua.....	43
V. Bibliografia.....	46
VI. Per anar més lluny.....	50

Preàmbul

Arreu del món, moltes persones són perseguides per la seva orientació, identitat, identitat de gènere, expressió de gènere o característiques sexuals (SOGIESC). Deixar el país d'origen es converteix en el seu únic mitjà de supervivència. La discriminació patida no cessa una vegada al país d'acollida on els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ poden enfrontar-se a altres formes de vulnerabilitat i violència.

Com que la LGBTQIA+fòbia -intolerància cap a les persones amb una orientació sexual i/o identitat de gènere diferent de la norma- segueix existint, cosa que es tradueix en violència física i psicològica, les persones LGBTQIA+ s'enfronten a la discriminació i a l'aïllament. Quan aquests actes de violència poden suposar l'exclusió social, l'empresonament o (de vegades legalment) la mort a països de tot el món, les persones LGBTQIA+ poden haver d'abandonar els països d'origen i buscar asil en altres llocs, on creuen que la vida podria ser millor.

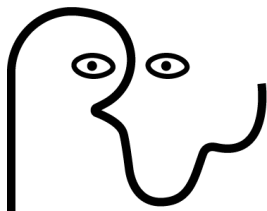
Fugir de la persecució, per tant, per trobar refugi en un país d'acollida on s'afegeixen “noves etiquetes” a les de les comunitats LGBTQIA+, agrupant persones amb una orientació sexual i/o identitat de gènere diferent a la norma heterosexual i cisgènere: sol·licitants d'asil, refugiats/des, estrangers/es o immigrants.

Testimoni d'un refugiat LGBTQIA+:

*« Me'n vaig anar del Camerun perquè sóc gai. No pertanyo al Camerun perquè és un país que criminalitza l'homosexualitat i perquè he experimentat massa dificultats dins de la meua pròpia família. **La meua vida com a homosexual en aquest país ha estat molt difícil, constantment en la clandestinitat, en el dubte, en la por constant del que passarà quan es descobreixi.** Fins i tot en llocs gai, em preguntava si seria capaç d'acabar la vetllada, si no m'aturaria la policia o m'atacarien, violarien o trepitjarien els homòfobs. Per totes aquestes raons no em sentia segur al meu propi país i per això me'n vaig anar.*

El viatge va ser molt difícil i dolorós. Va ser tota una aventura: del Camerun vaig passar a Nigèria, després al Níger, Algèria, Líbia, després a Itàlia i finalment a França. Tot el viatge va ser realment molt complicat, especialment a Líbia, on va ser extremadament difícil; no obstant això, aconseguim sobreviure i això és el principal. En el meu cas, el meu viatge va durar 4 mesos; vaig tenir la sort de poder fer-ho en pocs mesos quan altres passen anys i anys pel camí.

*[...] Vaig patir la violència de la meua pròpia família. És difícil d'explicar... per a ells estava posseït, era... Físicament, vaig patir la violència, perquè em van torturar, em van colpejar... Però també vaig patir la violència de les paraules que fereixen. **I el més difícil és que aquestes paraules no van venir de l'exterior, sinó de les persones que em van veure créixer, que em van criar, que van viure els meus petits moments de joia, que són de la meua sang;** ells són els que et rebutgen, ells són els que et llencen pedres, ells són els que et condemnen a mort. I aquesta és una violència que no pot reparar res.*

Fora del teu cercle més proper, la gent et menysprea, et tracta com un empestat: "no deixis els teus fills amb ell", "podria tenir sida", i netegen els seients on et sentis. Et rebutgen perquè pensen que l'homosexualitat pot ser contagiosa i que si parles amb un noi es tornarà gai. Hi ha crítiques, condemnes... i et quedes sol, abandonat.

[...] El meu desig és que em reconeixin com a refugiat a França i poder començar una vida. Perquè he de dir que als 24 anys no he viscut. Vaig perdre els meus pares quan era petit i no vaig tenir una infància gaire feliç; o potser feliç però sense afecte.

*[...] Avui segueixo patint, encara que en menor mesura, perquè encara no sé quina serà la meua situació a França. **L'espera d'una resposta és molt llarga, és un patiment, el teu cor no està en pau.** Vols saber si tindràs arrels. [...] Estic esperant el reconeixement administratiu per començar una nova vida, per integrar-me a la societat francesa, per trobar una feina, per obtenir el permís de conduir i per casar-me amb l'home que vull, això és tot. Viure la meua vida plenament en llibertat, la meua vida com a home gai, gaudir-la fins al moment que deixi aquesta terra.» (Rodrigo Araneda, Adela Boixadós, Josep Maria Mesquida, Cándid Palacín, Guillem Pérez Vázquez, Alexandre Sant Rafael. Desembre 2021). *Sexilis, desplaçaments i diàspora. Narrativa en trànsit.* Edició Universitat de Barcelona, Escola de Treball Social, ACATHI, GRITS)*

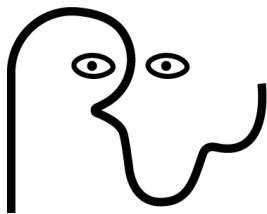
Per millorar l'acollida d'aquestes persones que s'enfronten a la discriminació interseccional a Europa, POUR LA SOLIDARITÉ-PLS (Bèlgica), Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel (Bèlgica), ACATHI (Espanya), Le Refuge (França) i Croce Rossa Italiana (Itàlia) han creat el programa Rainbow Welcome!

Els socis :

- **POUR LA SOLIDARITÉ-PLS** és un think & do tank europeu independent compromès amb una Europa solidària i sostenible;
- **ACATHI** és una associació espanyola formada per persones LGBTQIA+ culturalment diverses que reuneix persones de tots els àmbits que busquen promoure el reconeixement i la inclusió de la diversitat cultural, sexual i de gènere per prevenir i mitigar la persecució;
- **Croce Rossa Italiana** és una organització de voluntariat, que té com a objectiu prestar assistència sanitària i social tant en temps de pau com de conflicte;
- **La Fondation Le Refuge France** té com a objectiu prevenir l'aïllament i el suïcidi dels/les joves LGBTQIA+, de 14 a 25 anys, víctimes de l'homofòbia o transfòbia i en situació de ruptura familiar;
- **Le Refuge Bruxelles/Het Opvanghuis Brussel** és una estructura d'allotjament i suport d'emergència per a persones LGBTQIA+ de 18 a 25 anys que es troben en situació d'exclusió a causa de l'OSIEGCS.

Cofinançat pel Programa de Dret, Igualtat i Ciutadania de la Unió Europea (2014-2020), el projecte Rainbow Welcome té com a objectiu:

- Identificar els marcs normatius i els procediments aplicables als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+;
- Identificar els punts forts i febles de la recepció;

- Formar els albergs i associacions LGBTQIA+, així com els centres d'acollida de refugiats/des sobre com rebre, derivar i respondre a les necessitats dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+;
- Conscienciar sobre la situació dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ mitjançant una campanya de fotos i vídeos d'àmplia difusió;
- Defensar els drets i necessitats dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ davant la Unió Europea.

L'estudi legislatiu «L'Acol·lida dels/les refugiats/des LGBTQIA+ a Europa», desenvolupat anteriorment en el projecte, és un requisit previ per comprendre millor com es rep els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ als països del consorci, i forma part d'una anàlisi més àmplia de les seves necessitats i de les pràctiques existents al respecte ¹.

L'estudi constata que la cerca de protecció internacional a través de l'asil és una manera de protegir les persones quan són perseguides. Així, l'asil per motius d'orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere o característiques sexuals (en endavant, OSIEGCS) s'ha anat reconeixent formalment a les normes internacionals, europees i nacionals. Però continuen existint llacunes i dificultats.

Per això proposem una guia pràctica per als/les treballadors/es socials i, en general, per als qui treballen sobre el terreny, ja siguin voluntaris/es o empleats/des, que prestin suport quotidià als/les sol·licitants d'asil. Aquesta guia permet especialment:

- Identificar una situació de discriminació i les seves conseqüències;
- Desconstruir els estereotips relacionats amb els temes LGBTQIA+, i informar, donar respostes sobre temes LGBTQIA+;
- Conscienciar sobre les necessitats específiques dels/les sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+;
- Proporcionar orientació i informació als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ sobre els seus drets;
- Parar especial atenció a les persones transgènere i intersexuals;
- Proporcionar claus per sensibilitzar altres residents als centres d'acollida per prevenir la violència;
- Oferir una formació pràctica i completa amb mòduls complementaris però individuals.

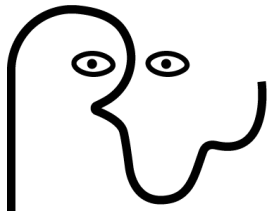
Aquesta guia no pretén reinventar allò que ja s'ha estudiat, escrit i realitzat, sinó reunir l'experiència i els coneixements dels socis, juntament amb la síntesi dels diversos documents i recursos disponibles, així com el diagnòstic i les entrevistes realitzades en el marc d'aquest projecte transnacional.

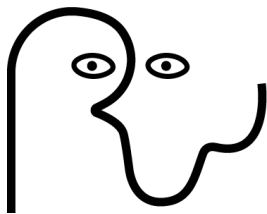
Per tant, proposem abordar els objectius anteriors a tres parts principals. A la primera part, recordarem els aspectes jurídics generals de la sol·licitud d'asil i els elements principals del context teòric. A la segona part, abordarem la qüestió de les comunitats LGBTQIA+ i com ens proposem acompanyar-les en una tercera fase.

A través d'aquesta guia pretenem oferir una nova perspectiva sobre la situació dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ i la persecució a què s'enfronten diàriament a causa del seu OSIEGCS. Som conscients que aquesta guia no és exhaustiva, però esperem que trobeu respostes a les vostres preguntes i que us sigui útil en el vostre aprenentatge de la cultura LGBTQIA+.

---

¹L'estudi està disponible al lloc web del projecte : <https://rainbowelcome.eu/toolkit/>

I. Sol·licitants d'asil, de què estem parlant?

1. La base jurídica

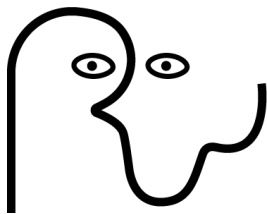
a) Què és un/a sol·licitant d'asil i un/a refugiat/da segons la llei?

Abans d'assolir l'estatus de refugiat/da, la persona busca protecció internacional a través de l'asil. Segons l'ACNUR, «un sol·licitant d'asil és una persona que afirma ser un refugiat(a), però la sol·licitud del qual encara està en estudi» ([ACNUR - Sol·licitants d'Asil \(unhcr.org\)](#)). En virtut d'aquest estatus, els/les sol·licitants d'asil estan subjectes al dret internacional i compten amb certes proteccions a través, especialment, de la **Declaració Universal dels Drets Humans**, la **Convenció de Ginebra** i la **Convenció internacional sobre la protecció dels drets de tots els treballadors migrants i de la seva família**.

La **Convenció sobre l'Estatut dels Refugiats** de 28 de juliol de 1951, també coneguda com a "Convenció de Ginebra", defineix el terme refugiat/da, enumera els drets dels/les refugiats/des, estableix l'obligació legal dels Estats a protegir-los/es i estableix el principi de no devolució. És el principal instrument internacional per a la protecció dels/les refugiats/des. La Convenció sobre els Refugiats de 1951 estableix que el terme "refugiat" s'aplica a tota persona amb un temor fundat de ser perseguida "per" un dels cinc motius: raça, religió, nacionalitat, pertinença a un determinat grup social o opinió política. L'OSIEGCS no està inclosa com a tal a la Convenció de Ginebra, però la persecució relacionada amb *un determinat grup social* és la noció residual que s'aplica per concedir l'estatus de refugiat/da a les persones que presenten una sol·licitud d'asil basada en l'OSIEGCS (Ktos, Agnieszka, Misiuna, J., Pachocka, M., Szczerba-Zawada, A. (Eds.) (2020), p.63). El 2012, l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR) va emetre les Directrius núm. 9 específicament sobre l'OSIEGCS, que proporcionen una orientació autoritzada de fons i de procediment "per *garantir una interpretació adaptada i harmonitzada de la definició de refugiat* " ([UNHCR Guidelines on Refugee Status based on SOGI, paràgraf 4](#)).

En l'àmbit del Consell d'Europa, l'article 1 del **Conveni Europeu de Drets Humans (CEDH)** estableix que les Altes Parts Contractants garantiran *a tota persona sotmesa a la seva jurisdicció* els drets i les llibertats definits en el Conveni. Això inclou, per tant, qualsevol persona que es trobi al seu territori o sota el control d'agents de l'Estat (art. 1) (CEDH, 2020), com els/les migrants, els/les sol·licitants d'asil o els/les refugiats/des, que es consideren "sota la jurisdicció d'un Estat". El CEDH és, per tant, un sòlid instrument jurídic que es pot utilitzar per garantir el respecte dels drets humans dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+, tant en qualitat de persones LGBTQIA+ com de no ciutadà/na, prestant especial atenció als/les sol·licitants d'asil.

Però sobretot, abans de ser un estatus, ser un/a refugiat/da és un camí de lluita; més encara quan la sol·licitud de protecció internacional es fa per motius d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere (OSIEGCS), tal com s'estipula als **Principis de Yogyakarta** de 2006, una guia universal per a la protecció i promoció dels drets humans de les persones LGBTQIA+: "*En cas de persecució, inclosa la relacionada amb l'orientació sexual o la identitat de gènere, tota persona té dret a procurar asil, i a obtenir-lo a qualsevol país. Un Estat no podrà remoure, expulsar o extraditar a una persona a cap Estat en què aquesta persona pogués veure's subjecta a temors fundats de patir tortura, persecució o qualsevol altra forma de penes o tractes cruels, inhumans o degradants en base a*

l'orientació sexual o identitat de gènere. ” (Principi nº23 - <https://yogyakartapinciples.org/principle-23-sp/>).

En efecte, el procediment d'asil basat en l'OSIEGCS planteja certs problemes relacionats principalment amb :

- La manca de reconeixement explícit de les sol·licituds d'asil basades en l'OSIEGCS a la legislació;
- L'avaluació de les situacions de risc i vulnerabilitat de les que fugen els/les sol·licitants d'asil;
- La prova de la seva orientació sexual, si n'hi ha, a l'audiència de l'Oficina del Comissari General per als Refugiats i Apàtrides (CGRA) i durant tot el procés;
- La capacitat d'allotjament insuficient per acollir a tots els/les sol·licitants amb dignitat.

Cal assenyalar que els Principis de Yogyakarta han evolucionat, igual que la comprensió de les violacions de drets humans que pateixen les persones de *“diverses orientacions sexuals i identitats de gènere”*. Així, es va modificar el Principi 23, afegint, entre altres coses, *“posar a disposició dels funcionaris que participen en el procés de determinació de la condició de refugiat, i dels que gestionen les condicions d'acollida, protocols i directrius i proporcionar-ne una formació sensible i culturalment adequada sobre l'orientació sexual, la identitat de gènere, l'expressió de gènere i les característiques sexuals ”*. Així mateix, una segona addició especifica el *desenvolupament i l'aplicació de protocols i directrius sobre l'avaluació de la credibilitat a l'hora d'establir l'orientació sexual, la identitat de gènere, l'expressió de gènere o les característiques sexuals d'una persona que sol·liciti asil , i garantir que aquestes avaluacions es realitzin de forma sensible i objectiva, i no estiguin influïdes per estereotips i prejudicis culturals ”*. ([Relatives au droit de demander l'asile \(Principe 23\) – Yogyakartaprinciples.org](https://yogyakartapinciples.org/principle-23-sp/))

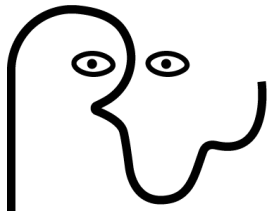
Malgrat aquest reconeixement oficial, a la pràctica, l'OSIEGCS segueix estant penalitzada a molts països, i els/les sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+ són discriminats/des en molts altres...

b) Quin és l'estat de la criminalització de l'orientació sexual, la identitat de gènere, l'expressió de gènere i les característiques sexuals (OSIEGCS) al món?

Les xifres parlen per si soles... I és perquè la criminalització de l'OSIEGCS és una realitat:

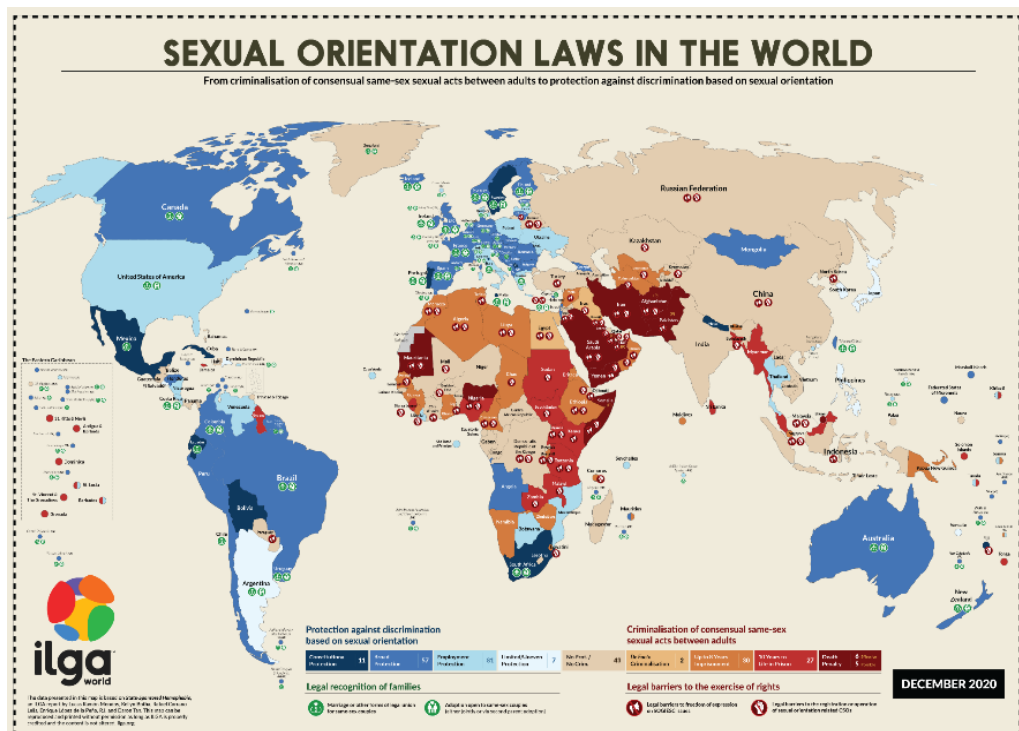
*«En resum, per tant, podem concloure que actualment hi ha **67 Estats membres de l'ONU** amb disposicions que penalitzen el comportament homosexual consentit, i **dos Estats membres més de l'ONU** amb una penalització de facto. A més, hi ha **una jurisdicció no independent** que penalitza les relacions sexuals entre persones del mateix sexe (les Illes Cook).*

*Dels països que penalitzen, tenim plena seguretat jurídica que la pena de mort és el càstig legalment prescrit per als actes sexuals consentits entre persones del mateix sexe a **sis Estats membres de l'ONU**, a saber: Brunei, Iran, Mauritània, Nigèria (només 12 estats del nord), Aràbia Saudita i Iemen.*

També hi ha **cinc Estats membres més de l'ONU** en què hi ha indicis que es pot imposar la pena de mort per conductes homosexuals consentides, però en què hi ha menys seguretat jurídica sobre això. Aquests països són: Afganistan, Pakistan, Qatar, Somàlia (inclosa Somalilàndia) i els Emirats Àrabs Units.

[...] Fins al desembre del 2020, ILGA World ha pogut identificar almenys **42 estats membres de l'ONU** en els quals hi ha barreres legals en la llibertat d'expressió en temes relacionats amb la diversitat sexual i de gènere. » ([State-Sponsored Homophobia report | ILGA](#) , pàg.25).

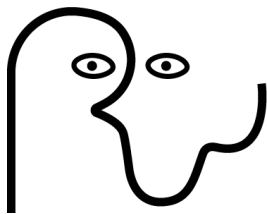

Veure: <https://ilga.org/es/mapas-legislacion-sobre-orientacion-sexual>

L'informe anual d'ILGA del 2022 és molt clar:

"D'una banda, la retòrica anti-LGBTI dels polítics i altres líders ha augmentat bruscament al 2021, alimentant una onada de violència, amb crims d'odi anti-LGBTI reportats a tots els països aquest any, per altra banda, la resposta a això ha estat una determinació aliada a molts països, i a nivell europeu, per combatre l'odi i l'exclusió de les persones LGBTI.

[...] La majoria dels Estats no van poder satisfer les necessitats de les comunitats LGBTI durant la pandèmia, i les organitzacions de la societat civil han seguit omplint les llacunes aquest any, proporcionant aliments, refugi i accés a proves mèdiques, així com responent a una enorme demanda de suport en matèria de salut mental.

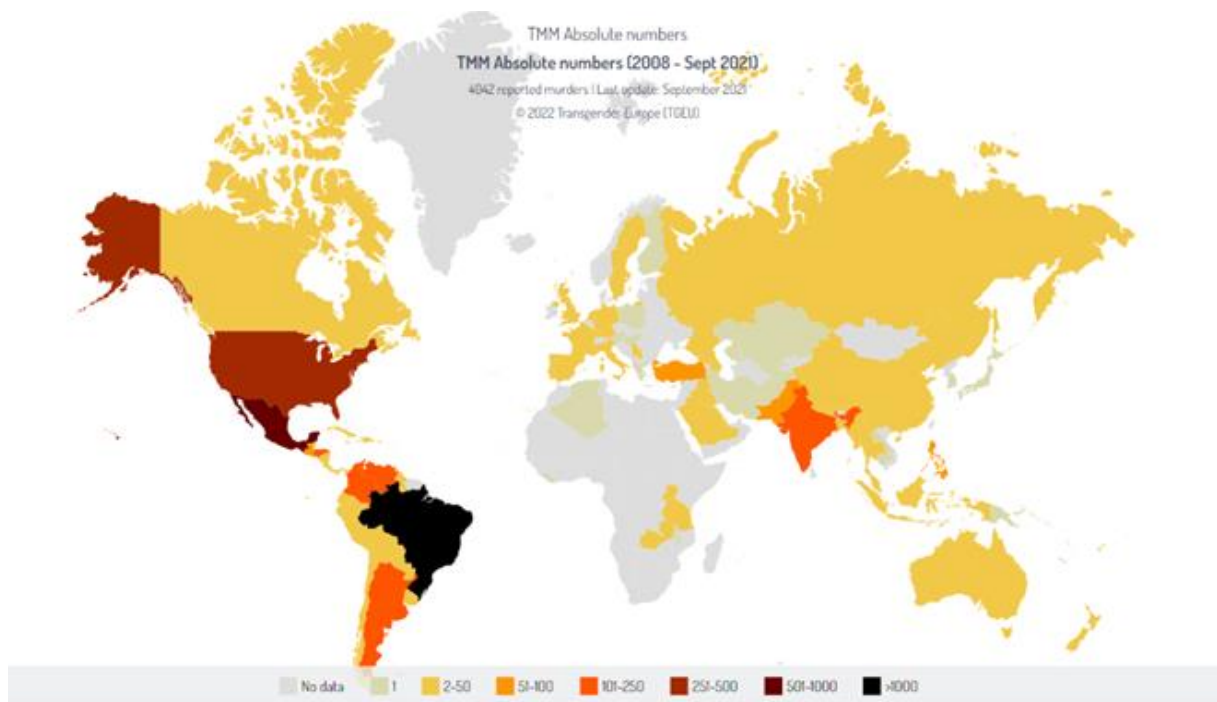

[...] **La situació dels sol·licitants d'asil LGBTI**, per exemple, està gairebé sempre marcada **per dificultats i injustícies específiques**, encara que alguns països ocupen un lloc destacat pel que fa a canvis legislatius positius.

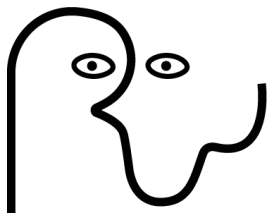
[...] **La retòrica antigènere i antitransgènere** ha continuat sent generalitzada, forta i consistent, i **molt sovint dirigida als joves en particular**". ([full annual review.pdf \(ilga-europe.org\)](https://www.ilga-europe.org/publications/full-annual-review), p.7).

Tot i que, en general, la situació jurídica de les persones LGBTQIA+ ha millorat, encara hi ha zones del món on les persones LGBTQIA+ pateixen violència i discriminació a causa dels seus OSIEGCS. En molts casos, la percepció de l'homosexualitat d'un individu és suficient per posar en perill el seu estatus legal. Segons l'ONU: "*La violència homofòbica i transfòbica s'ha registrat a tots els països. Es pot tractar de violència física (inclosos els assassinats, les pallisses, els segrestos, les violacions i les agressions sexuals) o psicològica (incloses les amenaces, la coacció i la privació arbitrària de llibertat). Aquests atacs són una forma de violència de gènere, motivada pel desig de castigar els qui es considera que desafien les normes de gènere*" (UN Human Rights Office (ohchr.org)).

A més, és interessant comparar el mapa d'ILGA amb les dades proporcionades per *Transrespect vs Transphobia* perquè, mentre que el mapa d'ILGA mostra la protecció i la discriminació de les persones LGBTQIA+ a tot el món, les dades de *Transrespect vs Transphobia* mostren amb més detall el nombre de persones transgènere assassinades a tot el món. Per tant, aquestes dues fonts són complementàries, ja que proporcionen una visió encara més completa de la realitat de les persones LGBTQIA+.

Veure: TMM Xifres absolutes - <https://transrespect.org/es/map/trans-murder-monitoring/>

Tot i amb això, el mapa de *Transrespect vs Transphobia* mostra dues dificultats en la seva interpretació ja que molts països, especialment a l'Àfrica, no presenten dades per a la seva anàlisi. A més, l'anàlisi de les dades es basa en la discriminació visible als països, per la qual cosa és difícil analitzar els països on la persecució experimentada per les persones LGBTQIA+ és escassa o nul·la.

No obstant això, en analitzar les dades del 2021, és l'any més mortífer per a les persones transgènere i de gènere divers, amb 375 assassinats registrats entre l'1 d'octubre del 2020 i el 30 de setembre del 2021. Això representa un augment del 7% en comparació amb l'any 2020. A més, les dades mostren una tendència preocupant en els vincles entre la misoginia, el racisme, la xenofòbia i l'odi cap als/les treballadors/es del sexe, la majoria dels/les quals són dones negres i immigrants i treballadores del sexe transgènere.

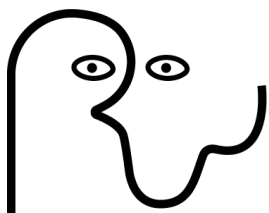
Durant dècades, Europa ha estat considerada un lloc d'acollida per als/les sol·licitants d'asil. No obstant això, les reclamacions a determinats països designats com a "segurs" es consideraran infundades o amb menys probabilitats d'èxit. Un país designat com a "segur" *"implica que la situació dels drets humans es considera satisfactòria i es regeix per l'Estat de Dret, i que les persones no són objecte de persecució"* (European Association for the defence of Human Rights [AEDH], International Federation for Human Rights (FIDH) i Euromed Rights (2016), p.2.). La idea que les persones LGBTQIA+ estan "segures" perquè hi estarien legalment protegides és problemàtica.

De fet, aquesta idea és problemàtica en aquest cas, ja que l'especificitat de la persecució relacionada amb l'OSIEGCS significa que un país que es considera segur per a qualsevol altre motiu de persecució no serà segur quan es tracti de l'OSIEGCS. A més, alguns països es consideren «oficialment segurs» perquè l'orientació sexual i/o la identitat de gènere no estan penalitzades i/o criminalitzades a les lleis del país, encara que a la pràctica estigui social i/o culturalment prohibit donar testimoni d'una OSIEGCS que difereixi de les normes i costums.

La situació a Honduras n'és un bon exemple, ja que encara que l'activitat sexual entre persones del mateix sexe és legal, les parelles del mateix sexe s'enfronten a problemes legals que la resta de la població no té. No hi ha cap legislació que abordi la discriminació o els abusos per motius d'orientació sexual o identitat de gènere. Per aquesta raó, moltes persones LGBTQIA+ que són víctimes de violacions, abusos i/o amenaces prefereixen exiliar-se a altres països. **La percepció social és, per tant, una noció important a tenir en compte, ja que pot canviar molt la manera com una societat veu un grup objectiu, en aquest cas les persones LGBTQIA+.**

El 1991, l'ACNUR va advertir d'aquesta situació: *"L'aplicació del concepte de país segur al país d'origen impedeix automàticament als nacionals de països considerats segurs obtenir l'asil o els estatus de refugiat als països d'acollida, o almenys tracta la seva sol·licitud amb la presumpció que no tenen dret a l'estatus de refugiat, presumpció que els correspon, no sense dificultat, superar"* (Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats, EC/SCP/68, 26 de juliol de 1991).

Tots aquests elements junts mostren com n'és de difícil i traumàtica la realitat de les persones LGBTQIA+, cosa que explica en part per què aquestes persones prefereixen l'exili en un país de vegades desconegut, a continuar vivint al seu país d'origen. Per tant, en aquesta situació podem parlar de migració forçada, ja que les persones LGBTQIA+ han de sortir per supervivència i esperant que les seves condicions de vida millorin, i no com a part d'una migració voluntària o econòmica.

2. Alguns elements teòrics

Al llarg d'aquesta guia es tractaran diferents conceptes. Permeten comprendre millor els problemes relacionats amb els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+. Aquestes eines s'il·lustraran amb la pràctica i l'experiència de camp als capítols següents.

a) Interseccionalitat i assemblatge

El 1989, Kimberlé Crenshaw, activista afrofeminista, va desenvolupar el terme interseccionalitat per fer visibles la violència i la discriminació -incloses les relacionades amb la raça social i el gènere- que pateixen les dones negres als Estats Units. L'autora defineix la interseccionalitat com “el fenomen pel qual cada individu pateix opressions o té privilegis en funció de la seva pertinença a múltiples categories socials”. La interseccionalitat, en definitiva, mostra com diferents categories socials generen opressions i privilegis molt diferents quan es creuen. Crenshaw distingeix entre interseccionalitat política i estructural.

- La interseccionalitat política és una marginació de la realitat. Quan les feministes negres van defensar els seus drets, no van ser considerades per les feministes blanques ni pels homes negres. Van ser marginades a les lluites feministes, i per tant van ser víctimes del racisme; i van ser marginades en les lluites antiracistes per ser dones. Així, doncs, la interseccionalitat política consisteix en la convergència de les lluites.
- La interseccionalitat estructural és una experiència de la realitat. El racisme i el sexisme són presents a les estructures institucionals i socials de la societat i afecten directament la vida quotidiana de les dones negres.

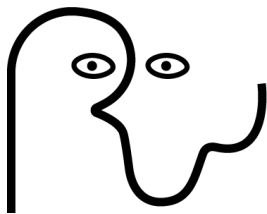
Utilitzada amb un enfocament transversal, la interseccionalitat es converteix en un marc de comprensió dels fenòmens socials i permet emprendre accions concretes per combatre la violència i la discriminació que estan ancorades estructuralment a les nostres societats.

Aquest enfocament ens permetria, per tant, apreciar elements que desconexim a primer cop d'ull, i també mostra que si una persona està immersa en un gran nombre d'identitats oprimides, acabaran provocant opressions que generin una nova realitat, no la suma d'opressions. **1 més 1 no és només 2, sinó 3.**

Per exemple, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ marginats/des són doblement discriminats/des i maltractats/des perquè es troben en la intersecció de diversos factors discriminatoris, com l'ètnia i l'OSIEGCS (però també la religió, la classe social, etc.). En altres paraules, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ són discriminats/des per ser sol·licitants d'asil, per pertànyer a comunitats LGBTQIA+ i per ser sol·licitants d'asil LGBTQIA+.

Aquí és on entren els assemblatges.

L'assemblatge es caracteritza per l'esdeveniment (respon les preguntes de com, on i quan) més que no pas per l'essència (què és). En comptes d'una entitat orgànica essencialment diferent de les altres,

els assemblatges es caracteritzen per aspectes contingents. Una lectura en termes d'assemblatge suposa que les posicions socials són un procés dins d'una xarxa d'esdeveniments socials i històrics, i que l'aparent estabilitat d'una determinada posició social és el resultat d'un accident, d'un esdeveniment (Deleuze i Guattari 10); una perspectiva que ens permet pensar fora de les lògiques identitàries essencialistes (Nail 21-37).

És important assenyalar que la interseccionalitat considera aquests aspectes estàtics i invariables (raça, gènere, discapacitat...) mentre que els assemblatges se centren en categories contextualment destacades com a resultat d'una trobada particularment i temporalment mutable. A més, és essencial subratllar que la intersecció de les nostres identitats pot canviar segons el temps i el context.

Per tant, treballar des d'una perspectiva interseccional i considerar la teoria dels assemblatges ens permet

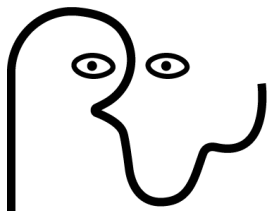
- Comprendre la naturalesa interconnectada dels diferents sistemes d'opressió;
- Fer visibles els patrons de subordinació, que no són necessàriament intencionats, sinó més aviat una càrrega que agreuja una situació determinada;
- Comprendre el lloc especial de certs grups/individus a la societat;
- Tenir en compte les necessitats específiques;
- Comprendre millor les realitats invisibles per respondre-hi;
- Posar en diàleg a les persones ;
- Proposar solucions específiques.

b) Interculturalitat, identitats múltiples, religions i eurocentrisme

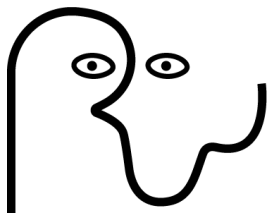
El 1997, Carlos Giménez Romero, professor i investigador de la Facultat de Lletres i Filosofia de Madrid, va definir la interculturalitat com "*la promoció sistemàtica i progressiva, des de l'Estat i la societat civil, d'espais i processos d'interacció positiva que obrin i generalitzin "relacions de confiança, reconeixement mutu, comunicació efectiva, diàleg i debat, aprenentatge i intercanvi, regulació pacífica de conflictes, cooperació i convivència"*.

Així, la interculturalitat es considera un procés de comunicació i d'interacció entre persones o grups amb identitats específiques. En aquest procés, les idees i les accions d'un individu o grup no poden ser superiors a les dels altres. L'objectiu és promoure el diàleg, l'acord, la convivència i, per tant, la integració en tot moment. Les relacions interculturals es basen en el respecte a la diversitat i enriquiment mutu. Tot i amb això, els conflictes també poden formar part d'aquest mecanisme. Però aquestes es poden resoldre mitjançant el respecte, el diàleg, l'escolta mútua, la creació de contextos d'horitzontalitat a la comunicació, l'accés just i favorable a la informació pertinent i la cerca de concertació i sinergia.

L'aportació de la interculturalitat rau en el fet que se centra en l'àmbit de la interacció entre individus o grups diferenciats culturalment. A més, el nucli de la novetat interculturalista posa èmfasi en el que han de ser les relacions interculturals, més enllà que siguin relacions no discriminatòries, basades en el respecte i la tolerància. La seva contribució principal és veure com construir la unitat en la diversitat.

A més, de la noció de pensament pluralista se'n deriva també el concepte d'identitat múltiple. De fet, avui dia, la identitat d'una persona es compon d'un munt d'elements com la nacionalitat, la pertinença a una religió, una institució, una comunitat amb les mateixes passions o les preferències sexuals. Així, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ encaixen perfectament en aquesta noció d'identitats múltiples, ja que es poden identificar amb diversos elements de pertinença.

D'aquests elements de pertinença, ens podem centrar en la religió com a factor comú d'identitats múltiples i interculturalitat. Actualment, moltes religions – o almenys la interpretació d'aquestes religions – condemnen l'homosexualitat.

Les persones transgènere són percebudes de forma diferent per cada religió. De fet, depenent de les seves creences, les religions poden acceptar o no les persones transgènere. Per exemple, els jueus progressistes, els hindús i les religions africanes estan oberts als transgènere. En altres pràctiques religioses, poden existir polítiques discriminatòries per difondre'n les creences.

No obstant això, hi ha institucions religioses, persones, intel·lectuals i associacions de totes les religions que són més progressistes i obertes en el tema de l'homosexualitat. Els/les creients LGBTQIA+ es reuneixen per practicar la seva religió i per intentar canviar la manera de fer les coses.

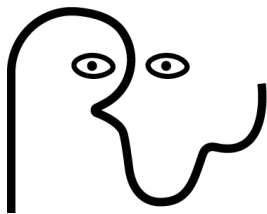
La interculturalitat és més important pel fet que tendim a adoptar una actitud eurocèntrica ² quan es tracta de l'OSIEGCS. A més, les Directrius núm. 9 destaquen que el viatge del/la sol·licitant d'asil LGBTQIA+ pot estar influenciat per una multitud de factors com "*l'entorn cultural, econòmic, familiar, polític, religiós i social*", i que les OSIEGCS expressades no es correspondran necessàriament amb les idees del país d'acolliment. Segons les Directrius, és important que els procediments legislatius per a les sol·licituds d'asil, i per tant les audiències, no es basen en una "*comprensió superficial*" o en "*suposicions errònies, culturalment inapropiades o estereotipades*" sobre el relat de vida dels/les sol·licitants d'asil i els/les seus/ves OSIEGCS (I. Introducció, paràgraf 4). De fet, les categories "LGBTQIA+" occidentals no es corresponen amb totes les realitats. L'origen, la cultura, la tradició i la religió poden influir en la percepció i experiència de l'espectre LGBTQIA+.

Segons MacArthur, "*fins i tot termes aparentment inclusius com 'orientació sexual' o 'identitat de gènere' semblen ignorar les persones el comportament de les quals no reflecteix necessàriament la identitat, com els 'homes que tenen relacions sexuals amb homes', però que no s'identifiquen com a 'gais'*" (Correa, S., Petchesky, R. i Parker, R., *Sexuality, Health and Human Rights*, Cambridge University Press, 2008. Citat per MacArthur, G. (2015), p.28.). La comprensió de l'OSIEGCS als textos jurídics és profundament eurocèntrica i es llegeix a través del prisma de les tradicions occidentals.

Així, durant les audiències, per provar les OSIEGCS, els/les sol·licitants d'asil han de presentar fets que puguin ser objectivats, de vegades quantificats. Han de denunciar el seu entorn, adaptar-se a les normes de l'homosexualitat occidental, han de parlar de la seva vida més íntima, dir prou però no gaire perquè l'administració no pensi que estan mentint. De fet, en termes de construcció de la identitat, la noció de "provar" la pròpia OSIEGCS és qüestionable. Si la persona descobreix la seva homosexualitat a una edat avançada, si ha tingut relacions heterosexuales, si té fills, si no ha *sortit de l'armari* (un concepte molt occidental)... Això no té credibilitat als ulls de l'administració.

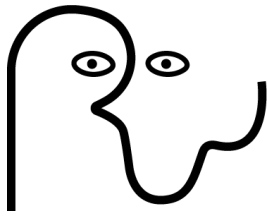
A més, cal assenyalar i aclarir que no és fàcil traduir l'OSIEGCS a tots els idiomes.

²L'eurocentrisme és una forma d'etnocentrisme que vol llegir la història i les societats a través del prisma de la nostra cultura europea i occidental.

En resum, entenem que la interculturalitat implica:

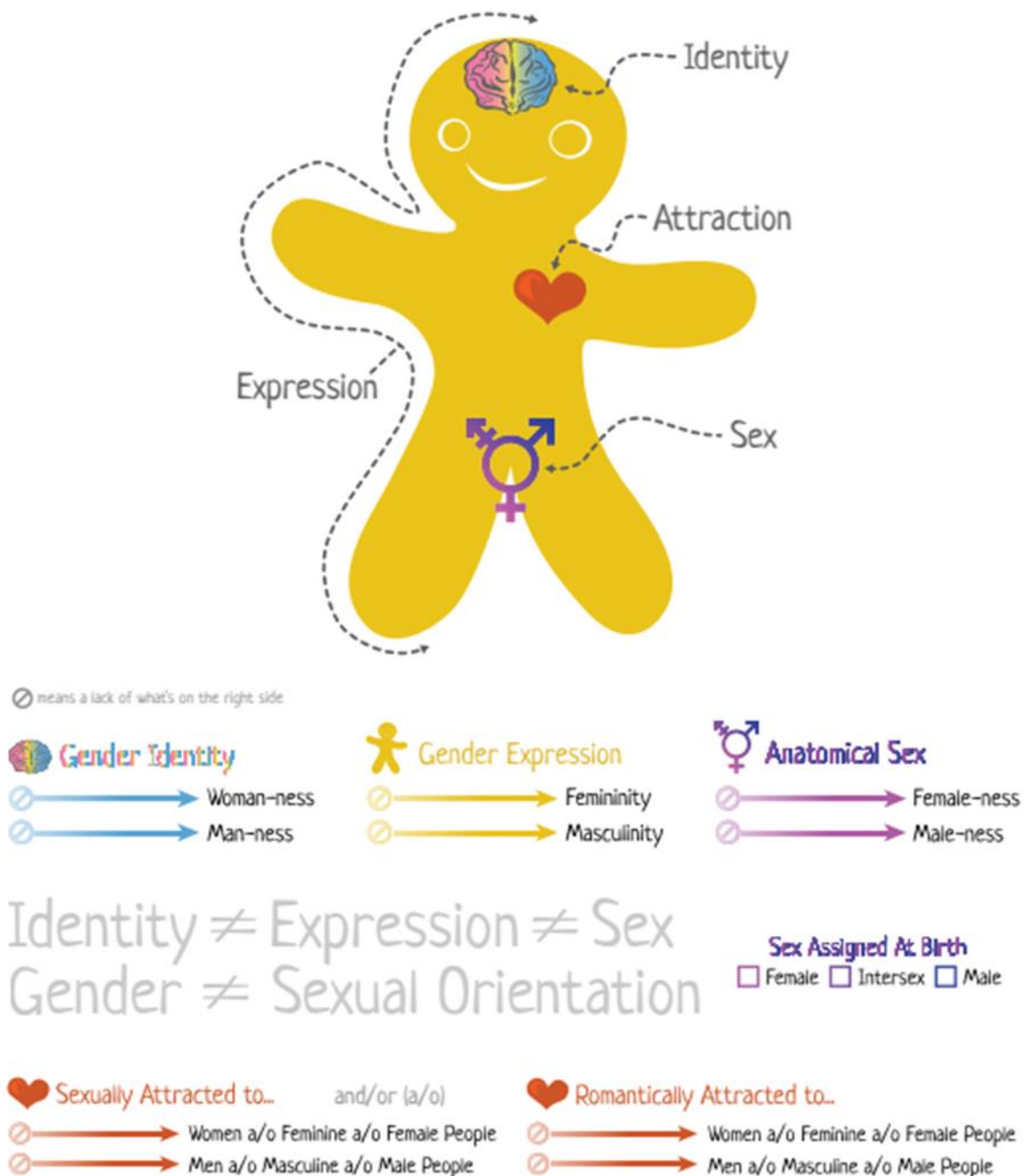
- Reconèixer que hi ha vincles, valors i punts en comú entre les diferents cultures;
- Reconèixer que les cultures es necessiten mútuament i són interdependents, desenvolupant-se a través de la interacció i el canvi;
- Examinar críticament els valors i antivalors de la nostra pròpia cultura;
- Buscar punts de convergència i interessos comuns que puguin construir la unitat a la diversitat;
- La voluntat i el desig d'aprendre d'altres persones i grups culturals;
- Superar l'eurocentrisme mitjançant el diàleg i la discussió dels trets culturals que ens interessen o afecten;
- Fomentar el respecte actiu als altres.

II. Atenció a les persones LGBTQIA+

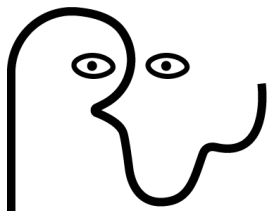
1. Què és l'OSIEGCS?

The Genderbread Person v4 *by its pronounced METROsexual.com*

Genderbread Person Version 4 created and uncopyrighted 2017 by Sam Kilermann

For a bigger bite, read more at www.genderbread.org

El terme SOGI o OSIG és el més utilitzat, però per incloure el màxim nombre de persones possible, en aquesta guia utilitzarem el terme OSIEGCS.

Atès que els conceptes tractats en aquesta secció es revisen i qüestionen constantment, és important mantenir-se al corrent dels possibles avenços. Per acabar, encara que intentem explicar aquests conceptes, és essencial deixar que les persones es defineixin a si mateixes. De fet, és essencial no assumir l'orientació sexual o la identitat de gènere d'una altra persona.

OSIG o SOGI : Orientació sexual i identitat de gènere

o

OSIEGCS : Orientació sexual, identitat de gènere, expressió de gènere i característiques sexuals

Orientació sexual? L'orientació sexual és la capacitat d'un individu de sentir una atracció emocional profunda i/o física i/o sexual per altres individus, d'un gènere o més, i de mantenir relacions íntimes i/o sexuals amb aquests individus.

Les orientacions sexuals inclouen:

- Heterosexualitat = l'atracció física i sexual per una persona de sexe diferent;
- Homosexualitat = l'atracció física i sexual envers una persona del mateix sexe;
- Bisexualitat = l'atracció física i sexual per una persona del mateix o diferent sexe;
- Pansexualitat = l'atracció emocional o sexual cap a un individu, independentment del sexe o el gènere;
- Asexualitat = absència d'atracció física i sexual per qualsevol persona, del mateix sexe o diferent.

Les orientacions sexuals estan representades per les lletres L, G, B i A a LGBTQIA+.

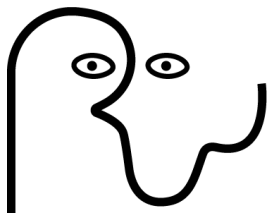
Gènere? El gènere és una construcció sociocultural i no pas un fet natural. Segons el sexe assignat en néixer, s'espera que les persones exerceixin un paper determinat, es comportin d'una manera determinada i participin en certes activitats.

Això es basa en normes exclusivament binàries, com ara per a les característiques sexuals, és a dir, masculí i femení.

Identitat de gènere? La identitat de gènere d'una persona es refereix al gènere amb el qual s'identifica, que pot ser diferent del gènere assignat en néixer. La majoria de les persones s'identifiquen amb el gènere que se'ls va assignar en néixer. Però els altres s'identifiquen amb un gènere diferent o no s'identifiquen amb un gènere concret.

Les identitats de gènere inclouen:

- Cisgènere = persona la identitat de gènere de la qual es correspon amb el gènere assignat en néixer;
- Transgènere = persona la identitat de gènere de la qual difereix del gènere assignat en néixer;
- No binari = persona la identitat de gènere de la qual no s'ajusta a la norma binària home-dona. Perquè la seva identitat de gènere és diferent de la masculina o femenina, o perquè

s'identifiquen amb dos o més gèneres (bigènere), o perquè no s'identifiquen amb cap gènere (agènere);

- Gènere fluid = una persona que no afirma pertànyer a un gènere definit, ja que el gènere pot canviar amb el temps.

Les identitats de gènere estan representades per la lletra T i el + a LGBTQIA+.

Expressió de gènere? És la manera com els individus expressen la seva identitat de gènere. Estem parlant d'expressió femenina, masculina, andrògina, queer/no binària...

No obstant això, ocasionalment o temporalment, l'expressió de gènere pot incloure formes d'expressió que no es corresponen amb la identitat de gènere. Se les coneix com a drag queens o drag kings.

Característiques sexuals? Són les característiques físiques de cada individu relacionades amb el sexe, és a dir, els genitals, però també els cromosomes, les gònades, les hormones sexuals i les característiques físiques secundàries que apareixen a la pubertat.

Les característiques sexuals inclouen:

- Diàdic: persona que neix amb característiques sexuals que es poden identificar clarament com a "masculines" o "femenines";
- Intersexual: persona que neix amb característiques sexuals biològiques naturals que difereixen de les normes de masculinitat i feminitat establertes socioculturalment. Aquestes característiques de variació sexual poden ser diferències en els genitals, els cromosomes, les gònades, les hormones sexuals i les característiques físiques secundàries que apareixen a la pubertat. Hi ha més de 40 variacions intersexuals que afecten prop del 2% de la població mundial.

Així, les característiques sexuals estan representades per la lletra I a LGBTQIA+.

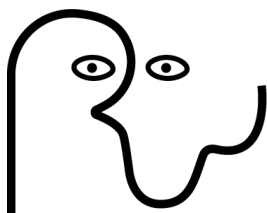
Queda la lletra Q, de Queer. Es refereix a qualsevol persona el sexe de la qual, gènere, orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere es considera no tradicional i, per tant, trenca amb l'heteronormativitat. Queer engloba en darrera instància totes les lletres de LGBTQIA+. És un terme que es considerava un insult en anglès ("weird", "strange"), però que ha estat reivindicat per les persones implicades ("queer culture").

Cal precisar que les lletres principals relacionades amb l'expressió LGBTQIA+ s'enumeren aquí. De fet, també hi ha altres lletres que representen altres orientacions sexuals i/o identitats de gènere, i és important no oblidar-les.

" La identitat de gènere té a veure amb qui ets, mentre que l'orientació sexual té a veure amb qui estimes".³

---

³LGBTI – Refugiats/des lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals – Guia pràctica per a una acollida inclusiva i igualitària – pàgina 6 – Asile LGBT Genève

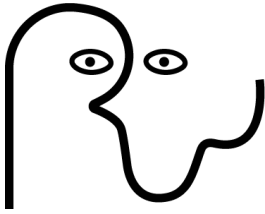

2. Vulnerabilitat... i vulnerabilització

"La situació de les persones LGBT a Douala és tan diversa que no sé com explicar-la. Cadascú viu la història de manera diferent segons la família, segons la seva experiència, perquè no hi ha una comunitat LGBT. [...] Són codis, petites coses que intentem crear, ja saps, petits clubs, de 8, 6, 16 persones, ens reunim els diumenges i després marxem [...] El calvari comença a la família, perquè és una cosa que es veu com no normal i a vegades amb les esglésies i les creences, s'equipara amb els dimonis, els esperits malignes [...] Comença amb les famílies que no poden entendre, que no poden acceptar, que potser un noi sigui efeminat o que tingui una atracció per un altre noi o que vegi dues noies juntes [...] Comença aquí, a la família, i després hi ha el món exterior.[...] Només em van agredir dues vegades, dues vegades, però ja n'estava fart d'això en la meua família. [...] Em van donar una bufetada i el meu timpà va quedar completament malmès. No sento bé amb aquesta oïda. Allí, et trobes en aquest tipus de situació en què no pots presentar una queixa. No pots anar a una comissaria i dir que t'han agredit perquè hi entens. Et trobes entre l'espasa i la paret. He estat en dues situacions, però n'estic fart de les famílies que no entenen, que et veuen com una desgràcia de fet. Ni tan sols la teua mare ho pot suportar. No ho pot suportar, és massa per a ella. Testimoni d'un refugiat LGBTQIA+ del Camerun, recollit per Refuge Brussels.

Tothom té una OSIEGCS, però algunes persones són discriminades i maltractades perquè un o més aspectes de la seva OSIEGCS no són semblants a les normes socioculturals dominants. De fet, les persones LGBTQIA+ desplaçades són especialment vulnerables a la discriminació, als abusos i a la violència als països d'origen, trànsit i asil:

- Estigmatització, patologització, abusos i violència, inclosa la violència de gènere, el tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual o laboral, la tortura o l'assassinat comesos per agents estatals, milícies, bandes, contrabandistes, membres de la comunitat i de la família o altres persones desplaçades;
- Manca de protecció per part de la policia i les forces de seguretat, incloses les que gestionen la recepció i l'allotjament col·lectiu de les persones desplaçades;
- Discriminació greu i exclusió de l'accés a serveis sanitaris adequats, mesures contra la violència de gènere per als/les supervivents d'aquesta violència, habitatge, educació, activitats recreatives, ocupació i altres serveis socials;
- Extorsió, arrest o detenció arbitrària, especialment a països que criminalitzen les relacions consensuades entre persones del mateix sexe i prohibeixen el canvi legal d'identitat de gènere;

- Exclusió social i familiar, i/o comunitat ètnica, lingüística o religiosa i altres mecanismes de suport;
- Dificultats per formar associacions i participar activament a la societat a causa de l'estigmatització i l'exclusió.

a) Vulnerabilitat(s)...

Quan es parla de vulnerabilitat, és essencial estar atent/a a les necessitats particulars de perfils específics i tenir en compte l'anàlisi interseccional de les experiències de les persones que busquen protecció internacional o dels/les refugiats/des LGBTQIA+. Cal entendre que la discriminació experimentada no actua de manera aïllada, sinó que s'entrellaça de forma multidimensional, aconseguint noves identitats i formes de discriminació.

"El nombre creixent de sol·licituds d'asil basades en la persecució per motius d'orientació sexual o identitat de gènere a diferents països hauria d'impulsar un debat més gran sobre les múltiples vulnerabilitats a què s'enfronten els sol·licitants d'asil i els refugiats LGBTI en totes les etapes del cicle de desplaçament, amb l'objectiu de definir mesures concretes per garantir el reconeixement, la protecció i l'exigibilitat dels drets d'aquestes persones."

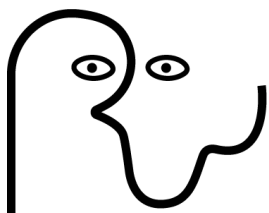
(<https://www.acnur.org/fileadmin/Documentos/Publicaciones/2014/9872.pdf>)

La jurisprudència sobre vulnerabilitat del Tribunal Europeu de Drets Humans ha avançat gradualment en la identificació de les circumstàncies físiques, mentals o socials que permeten identificar les necessitats específiques de protecció de determinats col·lectius per exercir els seus drets en igualtat de condicions amb els/les altres sol·licitants d'asil. És el cas dels infants refugiats, de les víctimes del tràfic i de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transgènere o intersexuals (LGTBI+) (OM contra Hongria, Sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans de 5/07/2016).

El terme "vulnerable" o " *que requereixi garanties processals especials* " s'utilitza a l'article 31.7 .(b) de la Directiva de Procediment d'Asil 2013 (refosa) per indicar els dos tipus de sol·licituds que poden ser prioritàries: les de " *persones vulnerables amb necessitats especials d'acollida* " i les d'infants no acompanyats.

No obstant això, la referència als/les sol·licitants d'asil amb necessitats especials d'acollida només es pot entendre si es creua amb l'article 21 de la Directiva de Condicions d'Acollida de 2013 (refosa), que enumera, de manera no exhaustiva, el següent: "els menors, els menors no acompanyats, les persones discapacitades, les persones grans, les dones embarassades, les famílies monoparentals amb fills menors, les víctimes del tràfic d'éssers humans, les persones amb malalties greus, les persones amb trastorns mentals i les persones que han estat objecte de tortura, violació o altres formes greus de violència psicològica, física o sexual, com ara les víctimes de la mutilació genital femenina".

També s'inclou a l'article 15.3. (a) la competència dels qui fan les entrevistes per "poder tenir en compte les circumstàncies personals i generals que envolten la sol·licitud, incloses les arrels culturals, el sexe, l'orientació sexual, la identitat de gènere o la vulnerabilitat del sol·licitant".

Tot i aquestes disposicions, el tractament dels grups vulnerables que sol·liciten asil a la UE continua sent poc clar.

Diversos estudis revisats mostren que les persones lesbianes, gais, bisexuals, trans i intersexuals (LGBTI) experimenten desigualtats en la prestació de serveis públics, incloent-hi la discriminació als centres de salut i les barreres d'accés a altres serveis. L'estigma i la discriminació, combinats amb l'estrès de les minories i les normes culturals i socials que privilegien l'heterosexualitat, el cisgenderisme, l'endosexisme⁴ i l'etnocentrisme són algunes de les causes fonamentals que contribueixen a aquestes desigualtats.

En relació amb les necessitats de les persones LGBTQIA+, i específicament dels/les immigrants i refugiats/des LGBTQIA+, s'ha identificat la manca de conscienciació i coneixement de les necessitats sanitàries úniques de les persones LGBTQIA+, així com les actituds no inclusives, com a possibles factors contribuents entre els/les professionals i els/les estudiants universitaris/es. (Bonamic Gaspodini & Gomes de Jesus, 2020) (Valeria Donisia, 2019).

b) Els diferents desafiaments de protecció per a les persones LGBTQIA+ desplaçades

Infants, adolescents i joves LGBTQIA+:

En provenir d'entorns familiars, educatius i socials insolidaris i hostils, poden experimentar el descobriment de la seva identitat de gènere i/o orientació sexual com una repressió, una ocultació i una vergonya. En alguns casos, això pot portar a l'autolesió quan no hi ha un sistema de suport. La manca de reconeixement positiu i de validació social té greus conseqüències. Cal assenyalar que les sol·licituds d'asil tendeixen a centrar-se en la protecció dels/les menors més que per altres motius de sol·licitud d'asil existents, especialment els basats en l'OSIEGCS.

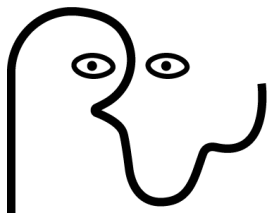
Dones lesbianes:

En general, les dones lesbianes s'enfronten a una manca de visibilitat a totes les societats, cosa que es tradueix en una menor atenció mèdica i de qualsevol altre tipus. Per exemple, les dones lesbianes acudeixen menys al ginecòleg que les heterosexuals per por de ser jutjades pels professionals sanitaris. A més, quan arriben al país d'acollida, poques vegades se les sotmet a proves de detecció de malalties/infeccions de transmissió sexual (ETS).

També poden patir persecució per la identitat de gènere, l'expressió de gènere i l'orientació sexual, i tenir por de denunciar-ho. Poden córrer un risc més gran de patir assassinats d'honor i "violacions correctives", fins i tot per part de familiars i membres de la comunitat. També es poden haver vist obligades a contraure matrimonis heterosexuals i haver donat a llum un o més fills. Tenir fills pot ser perjudicial per a una sol·licitud d'asil basada en l'OSIEGCS, ja que a la vista es pot considerar una mentida sobre la seva orientació sexual.

---

⁴Una ideologia que sosté que els cossos no intersexuals són sans, valuosos i desitjables i que els cossos intersexuals són malformats i patològics i necessiten ser "corregits" o "normalitzats".

Homes gais:

Els homes gais solen tenir més mobilitat, visibilitat i validació social, de manera que porten una vida pública. En conseqüència, sovint s'enfronten a riscos més immediats de danys físics per la seva orientació sexual real o percebuda. A més, a causa dels estereotips de gènere o de la por a l'aplicació de la llei, poden ser reticents a revelar la violència de gènere a les autoritats o tenir dificultats per buscar ajuda dels prestadors de serveis quan pateixen aquesta violència.

En alguns països, els homes gais acusats d'haver mantingut relacions sexuals amb persones del mateix sexe poden ser sotmesos a exàmens anals forçats. Alguns també han estat obligats a casar-se amb dones, i poden haver tingut un o més fills. Un cop més, el fet de ser pare els pot penalitzar a la vista.

Persones bisexuals:

La bisexualitat continua sent poc coneguda a molts països. A més, les persones bisexuals solen ser discriminades amb burles, menyspreus i/o insults. També existeixen falses creences sobre la bisexualitat, com que és anormal o que els bisexuals tenen una necessitat sexual més gran que la "norma".

Les persones bisexuals veuen la seva orientació sexual com una cosa flexible i sempre canviant, fent la falsa impressió que la seva sexualitat és una qüestió d'elecció i no d'identitat, i que utilitzen la seva orientació sexual de manera oportunista. A més, també poden ser discriminades per altres persones amb una orientació sexual fora de la norma heterosexual. Aquest tipus de comportaments afecten negativament el benestar mental i emocional de les persones bisexuals, especialment de les joves, que tenen un major índex de depressió i intents de suïcidi que les persones heterosexuales i homosexuals.

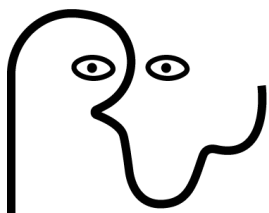
Persones transgènere:

Les persones transgènere són especialment incompreses i greument marginades, fins i tot per altres persones les OSIEGCS de les quals difereixen de la norma heterosexual.

La seva identitat i expressió de gènere poden no correspondre's a la seva aparença física i al sexe assignat en néixer i que figura als seus documents d'identitat oficials, cosa que pot fer que siguin etiquetades erròniament tant per les autoritats estatals com pels agents humanitaris. Poden ser acusats/des de robatori d'identitat. A més, sovint són rebutjats/des pels membres de la seva família i de la comunitat.

Sovint són objecte d'abusos i discriminació per part de les autoritats estatals, i de violència de gènere per part d'agents estatals i no estatals, com ara violacions, abusos sexuals, agressions físiques i fins i tot assassinats. Se les exclou de l'accés a l'educació, l'habitatge i als serveis de suport, cosa que es pot experimentar com una negació de recursos, oportunitats o serveis. A més, poden tenir dificultats per accedir a materials i suport per satisfer les seves necessitats mèdiques, com les teràpies hormonals i el suport a la salut i els drets sexuals i reproductius dels homes transgènere que menstruen o estan embarassats.

Les persones transgènere també poden haver de prostituir-se per satisfer les necessitats bàsiques.

En arribar al país d'acollida, les autoritats, els treballadors humanitaris i els proveïdors de serveis no sempre comprenen les necessitats específiques de les persones transgènere, inclosa la necessitat de respectar els noms i els pronoms que han triat.

Persones intersexuals:

En general, les persones intersexuals s'enfronten a una discriminació més gran en la seva vida quotidiana en comparació amb altres persones de les comunitats LGBTQIA+. A més, les persones intersexuals es poden sotmetre a una operació de reassignació de sexe sense el seu consentiment o la dels seus pares. Com a resultat, els infants intersexuals corren el risc de sotmetre's a cirurgies primerenques innecessàries, perjudicials i irreversibles, sense justificació mèdica, per "corregir" la seva anatomia. Aquestes operacions poden tenir una sèrie d'efectes greus i negatius a llarg termini en la salut física i psicològica de l'infant, inclosa l'esterilització.

Les Nacions Unides consideren que la cirurgia i el tractament innecessaris per a les persones intersexuals són violacions dels drets humans. A més, diversos Estats i organitzacions de drets humans també han demanat que es posi fi a les intervencions quirúrgiques i als tractaments innecessaris.

S'han registrat casos d'infanticidi i abusos als familiars d'una persona intersexual a regions com l'Àfrica subsahariana, Amèrica del Sud i el Sud-est Asiàtic, entre d'altres.

Les persones intersexuals poden enfrontar-se a l'exclusió i la persecució, fins i tot per part d'altres persones LGBTQIA+, perquè se les considera físicament discapacitades o no conformes amb el gènere a causa de la seva anatomia sexual atípica i de les seves característiques sexuals secundàries, cosa que dificulta de vegades la seva integració a les comunitats LGBTQIA+ dels països d'acolliment.

Persones pansexuals:

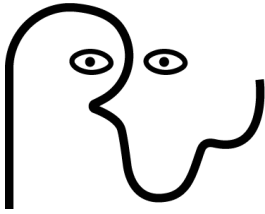
Les persones pansexuals solen ser discriminades, sobretot per la incomprensió de la seva orientació sexual per part de la societat. Per exemple, de vegades se'ls percep com a bisexuals quan en realitat són dues orientacions sexuals diferents.

A més, poden ser perseguides a causa de la seva capacitat real o percebuda d'experimentar atracció emocional, afectiva i sexual i intimitat amb individus del mateix gènere o diferent. Per exemple, poden ser blanc d'atacs perquè es percep que tenen una relació íntima amb una persona transgènere, independentment de la pròpia identitat de gènere.

Els/les sol·licitants d'asil pansexuals són menys visibles en comparació amb altres OSIEGCS, però és important no oblidar-los/es i oferir-los els mateixos serveis i seguiment psicològic.

Persones asexuals:

Les persones asexuals s'enfronten de vegades a actituds o comportaments discriminatoris, tant dins com fora de les comunitats LGBTQIA+. La major part d'aquesta discriminació és deguda a la manca de comprensió de l'asexualitat, que encara és considerada per alguns com una malaltia mental. Persisteix

la creença que les persones asexuals no poden sentir amor i, per tant, se'ls considera anormals. Algunes persones asexuals també han estat víctimes de "violacions correctives", d'altres es veuen obligades a mantenir relacions sexuals i/oa casar-se en contra de la seva voluntat, oa acudir a un metge perquè els "corregi" la seva asexualitat.

En haver estat visibilitzada recentment com a orientació sexual, les persones asexuals solen tenir menys protecció legal que els gais, lesbianes i bisexuals. El mateix passa amb els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+, que a les audiències han de demostrar que es tracta d'una orientació sexual i que efectivament són asexuals.

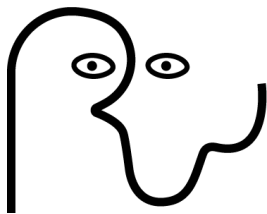
c) La invisibilitat, una mala estratègia de protecció?

A causa del tabú, la invisibilitat i/o la criminalització dels temes OSIEGCS als seus països d'origen i de trànsit, molts/es sol·licitants d'asil LGBTQIA+ no s'identifiquen socialment i obertament com a tals quan arriben al seu país d'acollida i opten per mantenir la identitat en secret. Això es pot anomenar "*passing*": un membre d'un grup minoritari o oprimat "passa per" un membre del grup majoritari o dominant. En aquest context, el grup majoritari serien les persones heterosexuales cisgènere i el grup minoritari les persones LGBTQIA+. En moltes situacions, el propòsit de *passing* és garantir la seguretat i la inclusió dels/les membres del grup minoritari en la societat. Depenent del seu país d'origen, algunes persones LGBTQIA+ prefereixen no fer-se visibles per encaixar en la "norma" i evitar així una possible persecució.

A més, a causa de les diferències culturals, molts/es sol·licitants d'asil LGBTQIA+ desconeixen del tot que poden demanar asil per la seva OSIEGCS i que poden buscar ajuda si són maltractats/des.

Altres sol·licitants d'asil LGBTQIA+ simplement no s'identifiquen com a tals quan arriben al seu país d'acollida perquè les qüestions OSIEGCS són tabú i no es discuteixen al seu país d'origen, perquè no hi ha una comunitat LGBTQIA+ al seu país d'origen, perquè les sigles occidentals com LGBTQIA+ i símbols com la bandera de l'arc de Sant Martí mai no han creuat les fronteres del seu país d'origen. Són literalment incapaços d'expressar qui són (identitat de gènere) o qui els agrada (orientació sexual). No obstant això, si les comunitats LGBTQIA+ es fan més visibles, cada cop més persones s'hi podran identificar i, per tant, tindran accés a una millor informació per a les persones que vulguin obtenir respostes a les preguntes sobre la seva identitat de gènere o orientació sexual i, per tant, poden sol·licitar asil sobre la base de les seves OSIEGCS.

Tot i que tornar-se invisible no és una solució sostenible, el *passing* és de vegades l'única manera que els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ han trobat per protegir-se, ja que fins i tot als països d'acollida la discriminació i la violència poden continuar. Per exemple, les condicions en què es rep i allotja els/les refugiats/des, en allotjaments col·lectius amb persones que són obertament hostils a les persones LGBTQIA+ o que procedeixen dels mateixos països on han estat perseguits/des, perpetuen els perills experimentats als països d'origen. Moltes eviten buscar protecció per por de més violència. Les seves necessitats de protecció continuen sense ser ateses. Així, no poden participar en activitats ni accedir als serveis de suport necessaris.

d) Conseqüències de la persecució i la violència patides

Arreu del món, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ tracen una trajectòria vital d'esdeveniments traumàtics. Entre ells hi ha els abusos i agressions verbals, físiques, emocionals o sexuals, el desterrament, l'assetjament, la discriminació en diversos àmbits, el xantatge, la prostitució forçada, el matrimoni heterosexual forçat i altres. Qualsevol persona que sembli tenir un comportament que no s'ajusti al gènere assignat en néixer és blanc d'atenció des d'una edat primerenca per part dels qui l'envolten.

A més, les persones LGBTQIA+ que pateixen violència per la seva OSIEGCS poden trobar poc consol en les seves famílies, ja que aquestes poden no ser conscients de la seva orientació o identitat, o perquè les famílies formen part dels perseguidors.

- Trastorns psicològics

Els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ poden patir **trastorn d'estrès posttraumàtic (TEPT)**. El TEPT sol desenvolupar-se com a resultat d'esdeveniments traumàtics, que són comuns per als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+. Per aquesta raó, el trastorn d'estrès posttraumàtic és un diagnòstic psiquiàtric més comú per als/les sol·licitants d'asil que per a la mitjana general. La prestació d'atenció especialitzada i el suport psicosocial constant són essencials. Sobretot perquè el TEPT no sempre desapareix, encara que en pot disminuir la intensitat amb el temps, fins i tot sense tractament.

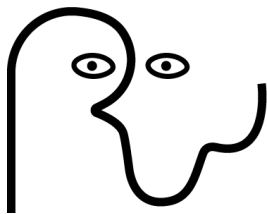
A més, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ poden patir un **trastorn d'ansietat generalitzada**, que és una altra conseqüència psicològica. Es tracta d'una sensació de nerviosisme excessiu i/o preocupació per múltiples activitats o esdeveniments. En el cas dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+, això pot ser degut a abusos i traumes que poden ressorgir en qualsevol moment en fragments (imatges, olors, sensacions físiques o sons).

Una altra conseqüència psicològica pot ser la **depressió**, un dels trastorns més comuns que poden patir els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+. Es presenta com una sensació de tristesa i/o pèrdua de plaer o interès en les activitats quotidianes.

És habitual que els símptomes de la depressió apareguin gradualment al llarg de diversos dies o fins i tot setmanes. És un procés llarg, que triga a iniciar-se i pot trigar el mateix a curar-se. Les persones deprimides poden estar consumides per percepcions extremes de culpa i automenyspreu. També poden experimentar sentiments de solitud, desesperança i inutilitat. Sovint se senten indecises, impotents i pensen en la mort i el suïcidi, entre d'altres coses.

Una conseqüència de la depressió i del trastorn d'ansietat generalitzada poden ser els **trastorns del son**. No s'han de passar per alt, ja que poden tenir un impacte greu en la qualitat de vida i en el dia a dia.

En última instància, la salut psicològica dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ es veu soscavada per la persecució i la violència que pateixen al llarg de la seva trajectòria, amb més risc de depressió, ansietat i pensaments suïcides. Totes aquestes són conseqüències que alteren i minen l'**autoestima** d'aquestes persones i la **confiança que tenen en els altres**. Cal que els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ siguin escoltats/des i reconeguts/des per les autoritats i institucions dels països d'acollida perquè puguin rebre suport psicològic, social i mèdic només arribar.

- **Dificultat d'accés a l'assistència**

La formació professional al sector sanitari segueix caracteritzant-se per un enfocament heteronormatiu i presenta moltes deficiències. L'heteronormativitat encara present entre els professionals de la salut i l'heterosexisme⁵ poden posar en perill l'accés als serveis sanitaris.

De fet, l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, al seu informe anual del 2015, va informar que moltes persones LGBTQIA+ temen l'estigma i els prejudicis en l'àmbit sanitari, i que és probable que s'assumeixin comportaments homòfobs i discriminatoris per part dels professionals de la salut.

El risc de discriminació en el dret a la salut de les persones LGBTQIA+ difereix dels d'altres pacients, no només en relació amb aspectes físics i psicològics concrets, sinó també en relació amb l'atenció sol·licitada (sovint hi ha autoexclusió de la atenció) i utilitzada, a causa d'una sèrie de factors com les experiències de discriminació i el desconeixement de les necessitats específiques.

Això és especialment cert per a les persones transgènere. De fet, segons un estudi del 2015 del Centre Nacional per a la Igualtat Transgènere dels Estats Units, un terç de les persones transgènere que han acudit a un professional sanitari han tingut una experiència negativa (assetjament verbal o denegació d'atenció). També hi ha una manca d'accés a maquillatge i perruques per a les persones transgènere durant la transició, i fins i tot després, cosa que també pot formar part d'una manca de coneixement general sobre les necessitats de les persones transgènere.

- **Racisme**

El racisme s'expressa mitjançant una actitud d'odi, menyspreu o hostilitat envers determinades persones o grups de persones. El terme inclou una ordenació jeràrquica de grups d'individus per generar desigualtat entre el grup dominant i els altres. Perquè això passi, hi ha d'haver una relació prèvia de domini d'un grup sobre els altres. A més, el racisme pot adoptar diferents formes als diferents països, en funció de la història, la cultura o altres factors socials del país.

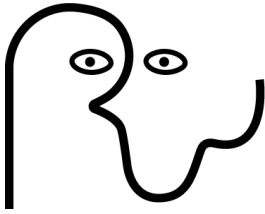
Quan el racisme és present a nivell dels individus, s'anomena racisme "moral" o "primari". Es tracta de persones que cometen actes violents o fan comentaris d'odi contra individus pel seu origen, ètnia o fins i tot OSIEGCS, perquè tenen prejudicis o perquè cultiven estereotips, un sentiment o una ideologia de superioritat més o menys explícita.

La majoria de la gent creu que les societats han de ser més inclusives i oferir igualtat de drets a tots/es els/les seus/ves ciutadans/es, inclosos/es els/les immigrants i els/les pertanyents a grups minoritaris. No obstant això, l'opinió general segueix dividida quan es tracta de concedir aquests drets a tots/es els/les membres de les minories en totes les circumstàncies.

El racisme és també una preocupació per a moltes comunitats LGBTQIA+ occidentals, i alguns/es membres de grups minoritaris, ja siguin racials, ètnics o nacionals, informen que han patit discriminació i racisme per part d'altres persones LGBTQIA+.

---

⁵Una forma de rebuig i estigmatització de qualsevol forma de comportament, identitat i relació no heterosexual que es manifesta tant a nivell individual com social i que té valor cultural en influir en el pensament social, els hàbits i les institucions.

Per exemple, als Estats Units, les persones LGBTQIA+ que pertanyen a una minoria ètnica poden trobar-se en una doble minoria, en què ni són plenament acceptades o compreses per les comunitats LGBTQIA+ (principalment blanques), ni són plenament acceptades pel seu propi grup ètnic. Això és especialment cert per als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ quan arriben al seu país d'acollida. S'enfronten a una doble discriminació degut a la seva nacionalitat d'origen i a la seva OSIEGCS.

- El pes de la comunitat i l'homofòbia interioritzada

Una comunitat és un grup humà els membres del qual estan units per un enllaç social. Hi ha tota mena de comunitats, polítiques, religioses, culturals, científiques, etc. Es diu que hi ha una comunitat perquè es considera que tots els seus membres tenen els mateixos drets. A més, els membres s'uneixen a una comunitat perquè comparteixen interessos comuns, es coneixen o no. No obstant això, una comunitat pot estar en oposició a altres comunitats, cosa que provoca conflictes entre els membres respectius. Aquest és el cas, en particular, dels membres de la comunitat LGBTQIA+ quan s'enfronten a la persecució o discriminació d'altres comunitats.

També hi ha la qüestió de l'estigmatització de les persones LGBTQIA+ per part dels membres de la comunitat d'origen. De fet, la persecució que experimenten els/les sol·licitants d'asil pot provenir també de les persones més properes. Així, per a alguns/es sol·licitants d'asil, la comunitat nacional pot ser solidària, mentre que per a altres sol·licitants d'asil LGBTQIA+ es pot convertir en una càrrega i un doble càstig.

Com que les qüestions relacionades amb l'OSIEGCS són tabú o estan criminalitzades al seu país d'origen i en alguns països pels quals passen durant el seu viatge, molts/es sol·licitants d'asil LGBTQIA+ no s'identifiquen com a tals quan arriben al país d'acollida, o fins i tot rebutgen completament la seva OSIEGCS.

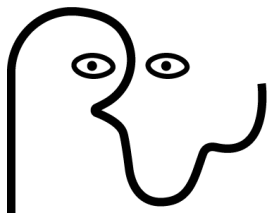
Això també és semblant a la dissonància cognitiva, ja que és, entre altres coses, un mecanisme de compensació per negar la informació que és desagradable. Així, les persones homosexuals que tenen creences homòfobes són les primeres víctimes de l'homofòbia interioritzada i experimenten una dissonància cognitiva. En aquest cas, és millor corregir l'actitud i les creences pròpies per continuar sent coherent amb un comportament que “no es pot” canviar.

Aquesta homofòbia interioritzada pot generar sentiments com la vergonya o la culpa. La persona intenta ignorar o reprimir les seves atraccions i fins i tot es pot obligar a viure com una persona heterosexual. En alguns casos, la frustració i la ira generades són l'origen de l'agressió que dirigirà la persona cap a ella mateixa o cap a altres persones LGBTQIA+.

En conseqüència, aquests/es sol·licitants d'asil sovint no poden sol·licitar-ho pel motiu addicional de ser LGBTQIA+ i se'ls nega l'accés a diverses estructures i associacions LGBTQIA+ i als seus recursos i serveis psicològics i socials.

e) Vulnerabilització

Això ens porta a parlar de la vulnerabilitat i la normalització de la violència viscuda. Com hem vist, les persones LGBTQIA+ solen estar sobreexposades a la violència directa i indirecta i a la discriminació. Viure en un entorn on la violència es presenta, es reproduïx i es viralitza diàriament dona lloc a una

sobreexposició a la qual les persones poden reaccionar de diferents maneres, individualment i col·lectivament.

En aquestes situacions, hi ha 4 nivells de **normalització de la violència soferta**:

1. La comprensió que l'ús de la violència s'està convertint en una cosa justificable i, per tant, un augment de la violència contra les persones LGBTQIA+;
2. Les persones LGBTQIA+ poden percebre com a "normals" moltes de les agressions i actes violents als quals s'enfronten en la seva vida quotidiana. Això vol dir que no es refereixen a aquests esdeveniments en explicar les seves històries de persecució;
3. Les autoritats no identifiquen els patrons de violència, i l'atenció se centra només en les conseqüències i no en les causes. Això condueix a l'apatia o la complicitat a les violacions de drets;
4. A nivell social, la deshumanització es genera per manca de solidaritat i empatia cap a les persones LGBTQIA+ que són víctimes d'aquesta violència.

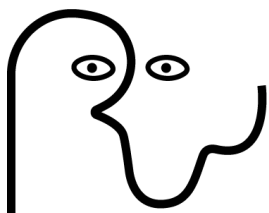
Molts/es dels/les migrants lesbianes, gais, bisexuals i transgènere (LGBTQIA+) entrevistats en diversos països informen de múltiples esdeveniments traumàtics al llarg de les seves vides. Aquests fets inclouen abusos verbals, emocionals, físics i sexuals, agressions, assetjament, rebuig generalitzat, trets, discriminació en l'accés a l'habitatge i a l'ocupació, destrucció de propietats, xantatge, prostitució forçada, matrimonis heterossexuals forçats, "violacions correctives" i intervencions coercitives per canviar les OSIEGCS.

Tenen les seves arrels socials en tres aspectes del sistema de gènere actual. El primer és l'heterossexualisme, un sistema ideològic que assumeix que l'heterossexualitat és l'única forma d'expressió vàlida i promou una sexualitat penetrant, reproductiva i fal·locèntrica. El segon aspecte és el compliment dels estereotips de gènere que provenen d'una ideologia binària. El tercer aspecte és el cisgenderisme, un sistema ideològic que assumeix que l'únic gènere vàlid és el que correspon a la corporalitat o als òrgans sexuals. Es tracta de prioritzar les persones cisgènere, a les quals s'identifica amb el mateix gènere que els va ser imposat en néixer, i situar-les en termes de jerarquia per sobre de les persones que no s'identifiquen amb el gènere que se'ls va imposar.

La LGBTQIA+fòbia internalitzada es produeix quan les persones LGBTQIA+ integren en el seu autoconcepte els significats negatius, els prejudicis i els estereotips associats a l'OSIEGCS, cosa que els porta a mantenir actituds i reaccions negatives cap a la seva pròpia OSIEGCS i la dels altres a causa de l'enllaç simbòlic amb la mateixa. L'estigma percebut de l'OSIEGCS fa referència a les expectatives de les persones LGBTQIA+ sobre les possibles actituds i reaccions dels altres a causa de la seva OSIEGCS. A l'ocultació, les persones LGBTQIA+ modifiquen el seu aspecte físic i els seus comportaments per fer invisibles les seves OSIEGCS. (Bonilla-Teoyotl, 2019)

L'estigma i la discriminació també poden tenir efectes indirectes en el benestar dels/les immigrants i refugiats/des gais i lesbianes a través de les estratègies d'afrontament que utilitzen. Sovint recorren a estratègies d'evasió, com ara evitar l'accés als serveis (autoexclusió) o amagar la seva orientació sexual en la mesura del possible. L'afrontament evitatiu no només té efectes directes sobre el benestar, sinó que també intervé en els efectes negatius de l'estigma sobre el benestar psicològic (Gomes, Alexandre Costa, & Leal, 2020)

Aquests efectes negatius sobre el benestar psicològic poden incloure autolesions i intents de suïcidi. De fet, els/les membres de les comunitats LGBTQIA+ experimenten majors taxes de depressió,

autolesions i tendències suïcides en comparació amb les persones heterosexuales. Segons l'Enquesta de Transgèneres dels Estats Units (USTS) del 2015, un estudi realitzat pel *Centre Nacional per a la Igualtat dels Transgèneres*, es va observar que el 40% de les persones transgènere enquestades havien intentat suïcidar-se. Una tendència compartida amb l'organització *Stonewall*, que va publicar el 2018 un informe sobre la salut mental de les persones LGBTQIA+ en què es comparteix que el 60% dels joves homosexuals ja s'han mutilat, el 25% ha intentat suïcidar-se, enfront del 40% dels transgèneres.

Els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ són especialment vulnerables als problemes de salut mental i, per tant, tenen més probabilitats d'autolesionar-se o intentar suïcidar-se.

3. Conclusions

Els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ poden patir danys continus durant el trànsit o en arribar al país d'asil. De fet, molts/es d'ells/es intenten ocultar les seves OSIEGCS per evitar ser objecte d'abusos. Per això, són difícils d'identificar i, per tant, ajudar.

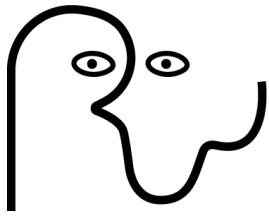
Tots els mecanismes d'afrontament, però també tots els traumes relacionats amb les persecucions patides o incorregudes i la por de noves persecucions, no desapareixen simplement després de l'arribada a un nou país.

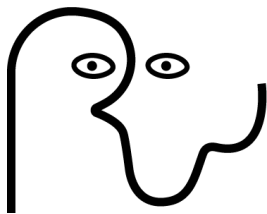
A més, moltes organitzacions continuen denunciant formes de violència i assetjament homòfob i/o transfòbic als centres d'acollida d'asil dels països europeus, tant per part del personal com d'altres residents. Segons l'ACNUR, les condicions més problemàtiques es donen als centres de detenció, especialment si el beneficiari té característiques físiques visibles, com algunes persones transgènere.

L'articulació dels factors de vulnerabilitat relacionats tant amb la migració com amb l'OSIEGCS situa els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ en situacions específiques de vulnerabilitat, que és essencial identificar i comprendre per desenvolupar una acollida inclusiva i un suport adaptat. Aquest serà un dels principals desafiaments en les properes dècades per garantir la protecció dels drets de les persones LGBTQIA+.

Amb la crisi de Covid-19, diverses organitzacions que treballen pels drets de les persones LGBTQIA+ han vist augmentar la vulnerabilitat dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+. En particular, l'ACNUR ha informat d'un augment de la violència contra les persones LGBTQIA+, malgrat les mesures de contenció i d'aïllament adoptades com a conseqüència de la pandèmia mundial. A més, la crisi sanitària pot haver reactivat traumes anteriors en els/les sol·licitants d'asil, accentuant així certes vulnerabilitats psicològiques.

Un altre problema que ha sorgit amb la crisi de Covid-19 és la prolongació dels procediments d'asil, col·locant els/les sol·licitants en un estat d'espera de vegades de diversos mesos, cosa que augmenta encara més la seva vulnerabilitat. A més, molts països europeus han suspès els procediments d'asil, deixant molts/es sol·licitants en la més absoluta incertesa. Alhora, el tancament de les fronteres ha dificultat l'entrada dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ a la Unió Europea per trobar refugi i seguretat.

III. Com ser un/a aliat/da dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+?

Les sigles LGBTQIA+, la bandera de l'arc de Sant Martí i altres termes i símbols similars són "etiquetes de promoció política", construïdes en i des de les societats occidentals, que no tenen en compte moltes de les realitats, expressions i realitats sexuals dels/les candidats/es LGBTQIA+ d'altres cultures.

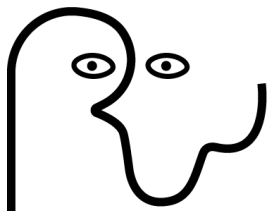
No hi ha un conjunt de termes universalment acceptats per descriure una persona l'orientació sexual de la qual difereix de la norma en la seva cultura. Tot i que termes i acrònims com LGBTQIA+ s'han popularitzat per una consciència cada cop més globalitzada de l'OSIEGCS, aquests termes poden no reflectir adequadament les diferències locals en l'experiència viscuda. Les identitats, els comportaments, els desitjos i les expressions, així com els termes utilitzats per descriure'ls, poden variar d'una cultura a una altra en funció de la llengua, la història, la religió, la classe econòmica, l'edat, l'ètnia i d'altres influències culturals. (Agüero García i Calvo Pérez, 2019).

De fet, cada grup cultural utilitza els seus propis termes per referir-se a les persones que mostren rols i expressions de gènere diferents del sistema de classificació per sexe/gènere. Tot i que de vegades aquesta terminologia no existeix per manca de referents o per la mateixa persecució.

Les formes en la qual les persones LGBTQIA+ es nomenen (o no es nomenen) a si mateixes estan determinades pels valors, creences, normes, rols, tabús i estigmes de la cultura d'origen i, en moltes circumstàncies, impliquen la criminalització o demonització de la diversitat sexual o de tot allò que sigui "LGBTQIA+".

El procés d'autoconsciència i identificació amb les categories LGBTQIA+ es produeix de vegades juntament amb el procés d'aculturació del/la sol·licitant d'asil a la societat d'acollida. La persona pot arribar a nomenar-se a si mateixa de manera diferent a curt, mitjà o llarg termini, passant per les categories disponibles de gènere i orientació sexual a mesura que les interioritza. Adoptar una perspectiva transcultural per comprendre les diferències culturals i adaptar les eines i metodologies de suport per contemplar les necessitats de les persones amb les quals treballem és essencial. Un pas important és posar la persona al centre de la intervenció. Respectar els ritmes, els temps i les necessitats. No hi ha un procés forçat d'autoconeixement ni adhesió a sigles o termes occidentals. L'ús d'enfocaments interculturals promou una relació d'acolliment respectuós i desenvolupa un procés progressiu d'autenticació.

Així doncs, aquesta secció s'adreça més específicament als/les treballadors/es socials, i més àmpliament als/les qui treballen sobre el terreny, ja siguin voluntaris/es o empleats/des, que treballen diàriament amb sol·licitants d'asil. De fet, abordarem de forma més concreta el suport als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ en arribar al país d'acollida. No obstant això, som conscients que les eines presentades no són exhaustives.

1. Un recordatori del procés dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+

Els/les sol·licitants d'asil no solen estar preparats/des per al viatge, els perills i les conseqüències emocionals que els esperen.

Abans de partir

La discriminació contra els/les sol·licitants i els/les refugiats/des en base a la seva OSIEGCS es manifesta per una distinció, exclusió o restricció que té el propòsit o l'efecte d'anul·lar o perjudicar el reconeixement, el gaudi o l'exercici, en igualtat de condicions, dels seus drets i llibertats.

Partida i trànsit

La manera com una persona emigra o fuig de la persecució està influenciada per la seva educació, riquesa relativa i habilitats. Sempre cal tenir en compte múltiples factors, en funció dels factors d'opressió i privilegi que afecten tant el moment de la sortida inicial del país com els moments posteriors del trànsit.

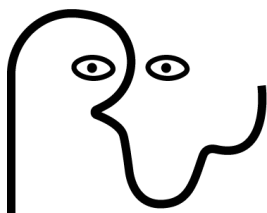
Algunes persones emigren amb l'esperança d'unir-se a altres membres de la família o comunitat, cosa que pot implicar un alt grau de control social. Com hem vist anteriorment, la comunitat pot ser un suport o una càrrega depenent de la situació i de la persona. Tot i amb això, emigrar només sol empènyer la persona a connectar-se amb els recursos i les comunitats d'acollida. Però també pot conduir a l'exclusió i aïllament, i depèn molt de les habilitats socials de l'individu.

Arribada al país d'acollida

Els/les sol·licitants d'asil poden pensar que la seva arribada a Europa marca el final de les seves dificultats, quan sovint no és així, i això pot tenir un greu impacte psicològic. Sobretot perquè el camí perquè els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ siguin considerats/des refugiats/des pot ser encara llarg.

En particular, a causa del procediment de Dublín, que pot trigar fins a 11 mesos des que es presenta la sol·licitud d'asil. Aquest procediment es basa en el principi que "*només un Estat europeu és responsable de la sol·licitud d'asil d'un nacional d'un tercer país*" ([Procediment de Dublín \(asile-en-france.com\)](https://procediment-de-dublin.asile-en-france.com)). L'objectiu és evitar que un/a sol·licitant d'asil demani ajuda a diversos països europeus i/o esculli el país que n'examinarà la sol·licitud.

Aquest procés també es pot prolongar a causa del "reassentament", definit per l'ACNUR com "*el trasllat de refugiats d'un país d'asil a un altre Estat que ha acordat admetre'ls i eventualment concedir-los la residència permanent*". [...] El reassentament és únic perquè és l'única solució duradora que implica el trasllat dels refugiats des d'un país d'asil a un tercer país. ([ACNUR -](https://www.acnur.org)

[Reassentament \(unhcr.org\)](https://www.unhcr.org)). Un cop més, els/les refugiats/des es veuen obligats/des a adaptar-se a una altra cultura i integrar-se a una nova societat.

Procés de sol·licitud d'asil

Cada país té la seva pròpia legislació sobre procediments de sol·licitud d'asil. Per saber més sobre aquests procediments, aquí hi ha enllaços a una infografia que representa el procediment de sol·licitud d'asil respecte de cada país, així com el relatiu al Conveni de Dublín i al Sistema Europeu Comú d'Asil.

Unió Europea: [12_cetas_2pg.pdf \(europa.eu\)](#)

Conveni de Dublín: [Dublin regulation: Into the infernal machine of the European asylum system - La Cimade](#)

Itàlia : [How to apply for asylum in Italy? Refugees in Italy – ALinks](#)

Bèlgica : [Procédure estàndard | CGVS \(cgra.be\)](#)

França: [Procédure de demande de droit d'asile a França – Legal design et infographies juridiques \(sketchlex.com\)](#)

Espanya: [13_procedimientossol·licitudprotecciointernacional-e1402909152589 - CEAR País Valencià \(cearpv.org\)](#)

2. Com acompanyar els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+...

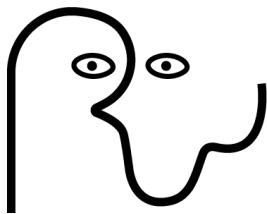
a) ... En el llenguatge i el comportament.

Heus aquí algunes pautes sobre els diferents tipus de llenguatge.

Llenguatge oral :

- Preguntar a les persones com dirigir-s'hi en lloc d'intentar endevinar-ho;
- Respectar sempre els pronoms i noms de pila que reclama la persona, sense demanar-li que es justifiqui;
- Cal anar amb compte de no *misgenerar*, ja que pot ser molt difícil per a algunes persones transgènere per la qual cosa és important adoptar un comportament que s'adapti a cada persona. Si comets un error, has de disculpar-te, però no has d'exagerar per no avergonyir encara més la persona;
- Per a les persones transgènere que s'han sotmès a una transició (social i/o mèdica), la realitat actual és l'única que existeix i l'única que es fa visible, per això cal anar amb compte en parlar del passat. També cal anar amb compte amb el *deadname*⁶ que no cal preguntar, això pot ser difícil per a les persones transgènere ja que pot recordar esdeveniments traumàtics;
- No mostrar una curiositat malsana per les persones LGBTQIA+ ni forçar-ne el tema.

⁶El nom de pila de naixement o el nom anterior d'una persona que ha canviat el seu nom de pila a causa de la transició de gènere.

Llenguatge escrit:

- Assegurar-se que en les comunicacions escrites s'utilitzen acords inclusius o termes epicens perquè ningú se senti exclòs.

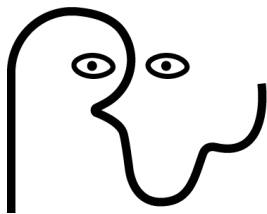
Tractaments (senyor, senyora):

- Evitar els tractaments, ja sigui per escrit, oralment o en forma de caselles de verificació als qüestionaris.

Dirigir-se a un grup:

- Basar la divisió dels grups (per exemple, en equips) en criteris diferents del gènere;
- Mencionar totes les persones en totes les activitats, evita “les noies poden fer això i els nois allò”;
- Dirigir-se fins i tot a un grup que creus que és només de noies-dones o de nois-homes amb termes epicens (“els infants” en lloc dels “nens”).

Per tenir sempre un recurs per conèixer les bones pràctiques al llenguatge, proposem una infografia en forma de glossari, reprenent els conceptes esmentats anteriorment.

Comunicar-se adequadament al voltant de l'Orientació Sexual, la Identitat o l'Expressió de Gènere i les Característiques de gènere (OSIEGC)

La transfòbia, l'homofòbia o la bifòbia són una sèrie d'actituds i sentiments hostils cap a les persones que s'identifiquen, o es perceben com **Lesbianes, Gais, Bisexuals, Transgènere, Queer, Intersexuals, Asexuals**, etc. (**LGBTQIA+**). Es pot manifestar en forma de menyspreu, antipatia o prejudici i es pot expressar mitjançant agressions (físiques o verbals), assetjament i discriminació.

El que cal saber:

Sortir de l'armari

Acte de revelar la pròpia OSIEGC als altres.

Outing

Acte (que cal evitar) de revelar públicament les OSIEGCs d'una persona, sovint sense el seu coneixement o permís.

Heteronormativitat

Sistema en el qual ser heterosexual i cisgènere és la norma.

Orientació emocional i sexual

I la no identitat sexual ja que una identitat no pot ser sobre el sexe, que és un criteri biològic (compte amb la confusió entre gènere, sexe i rols socials de gènere).

Intersexuació

No és hermafroditisme, que és un concepte biològic que no es correspon amb la intersexualitat.

Passing

Quan un membre d'un grup minoritari pot "passar per" un membre del grup dominant. Això pot implicar una idea d'ocultació i fer recaure la responsabilitat de la seva inclusió social en els/les oprimits/des.

Cisgènere

Persona la identitat de gènere de la qual es correspon amb el gènere assignat en néixer.

Transgènere

Persona la identitat de gènere de la qual difereix del gènere assignat en néixer. Cal anar amb compte de no utilitzar la paraula transsexual, que és patologitzant i procedeix del vocabulari psiquiàtric. Una persona es pot considerar transgènere sense sotmetre's necessàriament a una transició mèdica.

Transició

El procés o estat d'una persona que afirma una identitat de gènere diferent del gènere assignat en néixer. És un canvi social que pot implicar o no tractaments hormonals i/o cirurgia d'afirmació del gènere.

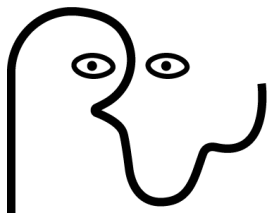
Deadname

El nom d'una persona transgènere el qual se li va assignar en néixer. Independentment dels canvis d'estat civil, cal utilitzar el nom de pila habitual.

S'han d'**evitar** les **abreviatures**, ja que es poden interpretar com un insult i una deshumanització.

Els **insults LGBTQIA+fòbics**, que són habituals en el llenguatge quotidià, transmeten prejudicis contra les comunitats LGBTQIA+ i augmenten la discriminació. S'han d'**evitar**.

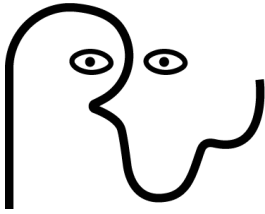
b) ... En l'assistència específica adicional

A la pràctica, les persones LGBTQIA+ corren un major risc de no tenir accés als serveis disponibles per a tots els/les sol·licitants d'asil, i poden necessitar assistència específica adicional:

- Dispositius d'acolliment o atenció segurs i adequats que respectin l'elecció i la privadesa de la persona que busca protecció, fins i tot per als/les adolescents o joves sol·licitants que arriben amb familiars o sense;
- Ajuda per accedir als procediments d'asil, als serveis governamentals i als serveis prestats pels socis humanitaris;
- Protecció contra l'assetjament, els abusos físics o la violència de gènere en general i la detenció;
- Accés a assessorament o representació legal, així com informació sobre la possibilitat de sol·licitar asil per motius de persecució relacionats amb l'OSIEGCS;
- Allotjament segur i adequat;
- Assessorament en salut mental i suport psicosocial segurs, confidencials i adequats;
- Serveis mèdics segurs, confidencials i adequats, inclosa l'atenció basada en la salut i els drets sexuals i reproductius, com els tractaments hormonals d'afirmació del gènere, el suport als homes transgènere que menstruen o estan embarassats, i la cirurgia o el tractament del VIH o les infeccions de transmissió sexual (ITS) i les malalties de transmissió sexual (MTS);
- Accés a mitjans de vida adequats, tenint en compte els riscos físics que algunes persones LGBTQIA+ poden patir si la feina requereix un alt grau d'exposició pública en un context homòfob o transfòbic;
- Mesures de protecció específiques quan corren un risc més gran, que de vegades inclouen l'accés a grups de suport locals per a persones LGBTQIA+, el reassentament accelerat o la inclusió en iniciatives de vies d'admissió complementàries a tercers països.

c) ...En el desenvolupament de la seva xarxa professional

Els/les qui treballen amb refugiats/des i sol·licitants d'asil han d'adoptar un enfocament holístic per poder accedir a altres serveis de forma ràpida i eficaç, ja siguin voluntaris/es d'associacions LGBTQIA+, organitzacions no governamentals (ONG) o els/les que puguin ajudar d'una altra forma a aquestes persones i famílies en el recorregut legal i d'assentament. Cal una avaluació ràpida i basada en l'evidència per abordar els traumes particulars que aquests individus han experimentat. Però tampoc no hem de caure en el parany de psicologitzar o patologitzar el seu patiment; per a la majoria de les persones/famílies, la seva situació actual es pot entendre com una resposta normal a circumstàncies anormals.

Una de les formes més comunes per a que els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ estableixin noves connexions al país de destinació i comparteixin les seves experiències és a través de les associacions i organitzacions LGBTQIA+, algunes de les quals estan orientades als/les sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+. Aquests grups proporcionen exclusivament un espai segur on poden compartir les seves experiències amb companys/es i facilitar el seu procés d'acceptació i autoidentificació positiva de la seva identitat de gènere o orientació sexual en permetre'ls conèixer altres referents LGBTQIA+.

En aquest sentit, si us voleu informar, intercanviar o participar, us proposem una llista d'associacions col·laboradores a cada país soci que trobareu a la secció "*Més anar més lluny*" al final de la guia.

d) ...En ajudar a escriure una història de persecució

Què és una història de persecució?

Una història de persecució és un relat escrit que es pot adjuntar a la sol·licitud d'asil. Mentre que l'entrevista de sol·licitud requereix respostes a preguntes específiques sobre els motius pels quals els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ temen tornar al seu país d'origen, el relat de persecució és una declaració escrita que explica una història completa. Com a tal, la declaració proporciona un relat detallat de la persona, la història, el trauma i els temors sobre el possible retorn al seu país d'origen.

Per això una bona història ha de:

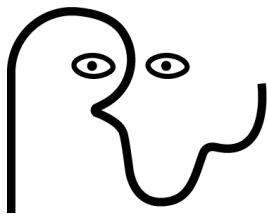
- Ser precisa i detallada per establir una imatge real del/la sol·licitant d'asil;
- Ser organitzada i fàcil d'entendre;
- Contenir dades que no es poden contradir a una entrevista;
- Contenir una explicació de com el/la sol·licitant d'asil compleix els requisits legals per a l'asil;
- Acabar amb una exposició dels riscos que comporta el retorn del/la sol·licitant d'asil al seu país d'origen.

Què ha de contenir la història de la persecució?

La història és un relat detallat que explica alguns dels esdeveniments que han ocorregut a la vida dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+. Per això, és important aportar el màxim de detalls sobre el que ha passat, el que la persona va veure i sentir, sobre qualsevol episodi significatiu i traumàtic que hagi pogut viure, encara que no sigui fàcil.

En el contingut de la història de la persecució, hi ha diferents aspectes que són:

- Els danys patits o temuts, amb el màxim detall possible;
- Les raons per les quals el/la sol·licitant d'asil va ser suposadament agredit/da, ja sigui perquè es va identificar com a LGBTQIA+ o per alguna altra raó com la seva religió, nacionalitat, pertinença a un grup social, etc., amb un relat detallat de l'agressió;
- Si hi ha hagut o no una denegació d'accés a un servei o dret bàsic;
- Els riscos potencials per al/la sol·licitant d'asil si tornen al seu país d'origen.

El propi sistema d'asil pot (re)traumatitzar els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+, ja que han de relatar i reviu les seves experiències de violència i persecució davant de treballadors/es socials, funcionaris/es, agents de la llei i advocats/des, que poden recordar als agents de la persecució del seu país d'origen.

e) ... Al suport de l'audiència

Assegurar-se que la persona que realitza l'entrevista és competent per tenir en compte les circumstàncies personals i generals que envolten la sol·licitud, inclosos els antecedents culturals, el sexe, l'orientació sexual, la identitat de gènere o la vulnerabilitat del/la sol·licitant.

Sempre que sigui possible, organitzar l'entrevista amb el/la sol·licitant perquè la dugui a terme una persona del mateix sexe si el/la sol·licitant així ho sol·licita. Sempre que sigui possible, els Estats membres de la UE ho haurien d'oferir. Això pot ajudar el/la sol·licitant a ser el més obert possible sobre qüestions delicades.

Seleccionar un/a intèrpret que sigui capaç de garantir una comunicació adequada entre el/la sol·licitant i la persona que realitza l'entrevista, incloses les qüestions relacionades amb el motiu de la sol·licitud d'asil.

L'entrevistador/a i l'intèrpret han d'evitar expressar, verbalment o a través del llenguatge corporal, qualsevol judici sobre l'orientació sexual, la identitat de gènere, el comportament sexual o el patró de relacions del/la sol·licitant.

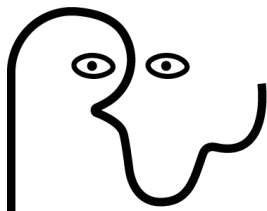
És essencial l'ús d'un llenguatge no ofensiu i que mostri una disposició positiva cap a la diversitat d'orientacions sexuals i identitats de gènere, especialment en la llengua pròpia del/la sol·licitant. L'ús d'una terminologia inadequada pot impedir que els/les sol·licitants presentin la veritable naturalesa de la seva por. L'ús del llenguatge ofensiu pot formar part de la persecució, per exemple, en actes d'intimidació o assetjament. Fins i tot els termes aparentment neutres o científics poden tenir el mateix efecte que els despectius. Per exemple, encara que s'utilitza àmpliament, "homosexual" també es considera un terme despectiu en alguns països.

Si l'intèrpret és del mateix país, religió o origen cultural, això pot reforçar el sentiment de vergonya del/la sol·licitant i impedir-li presentar plenament tots els aspectes rellevants de la sol·licitud.

L'interrogatori dels incidents de violència sexual s'ha de fer amb la mateixa sensibilitat que per a qualsevol altra víctima d'agressió sexual, independentment del sexe de la víctima. El respecte a la dignitat humana dels/les sol·licitants d'asil ha de ser un principi rector en tot moment.

A més, per entendre millor les demandes de les comunitats LGBTQIA+, cal recordar algunes dates importants a la història de la cultura LGBTQIA+ a Europa. Aquest coneixement de la cultura LGBTQIA+ pot ser sol·licitat durant les audiències, per la qual cosa ens centrarem específicament als països europeus. No obstant això, és important assenyalar i aclarir que el material presentat no és exhaustiu, ja que la cultura LGBTQIA+ és diferent als diferents països i cultures.

Des de la despenalització de l'homosexualitat fins a la legalització del matrimoni entre persones del mateix sexe, el camí cap al reconeixement dels drets de les persones LGBTQIA+ ha estat –i continua

sent– llarg. Des del nostre punt de vista occidental, comença amb la data del **25 de setembre de 1791**, que correspon a l'abolició del delict de sodomia després de la Revolució Francesa.

Un esdeveniment important en la història contemporània per a les persones LGBTQIA+ són els **disturbis de Stonewall de 1969 a Nova York**. Es tracta d'una batuda policial en un bar gai, l' *Stonewall Inn*, on la situació es va agreujar ràpidament entre la policia i els/les assistents al bar aquella nit. 2000 persones es van enfrontar a 400 policies. Aquests disturbis van marcar l'aparició del moviment LGBTQIA+ als Estats Units i a tot el món, i van donar lloc a les diverses Marxes de l'Orgull.

A Europa, la primera marxa de l'Orgull va tenir lloc a Anglaterra i Itàlia el **1972** amb la primera manifestació pública de LGBTQIA+. Altres països de la UE van seguir França i Espanya el **1977**. A Bèlgica, el primer « gay day », precursor de l'actual Orgull Belga, va tenir lloc el 18 de març **de 1978** a Gant.

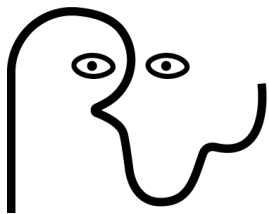
El **1989**, Luc Couvain, Didier Lestrade i Pascal Loubet van fundar Act Up - París, dos anys després de Nova York. L'objectiu de l'associació és dur a terme accions directes i impactants perquè els poders públics reaccionin davant de l'hecatombe del VIH-SIDA.

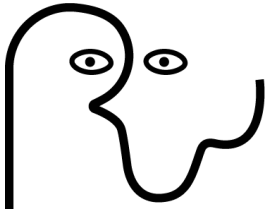
Un altre esdeveniment notable va tenir lloc el **17 de maig de 1990**, quan l'Organització Mundial de la Salut va eliminar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Per això, no és casualitat que avui se celebri el Dia Internacional contra l'Homofòbia i la Transfòbia, el 17 de maig.

El **2001**, els Països Baixos es van convertir en el primer país del món a legalitzar el matrimoni entre persones del mateix sexe, seguit per Bèlgica el **2003** i Espanya el **2005**. A França, no es va autoritzar fins al 17 de maig **de 2013**, després de diversos mesos de virulents debats i manifestacions; i a Itàlia no es va autoritzar fins al **2016**.

Actualment, hi ha un nombre important d'organitzacions que lluiten pels drets de les persones LGBTQIA+ a tot el món, encara que encara queda molt de camí per recórrer.

El paper principal de l'aliat/da és aprendre i compartir, es tracta d'escoltar les persones LGBTQIA+ per entendre la seva realitat que és diferent de la de les persones heterosexuales i cisgènere. La sensibilització del públic és fonamental. Les persones heterosexuales i cisgènere poden ser referents en l'intercanvi de coneixements, però no han d'ocupar el lloc dels/les interessats/des.

IV. Actua

Un dels objectius del projecte Rainbow Welcome és **formar els/les qui treballen amb sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+ sobre les seves necessitats específiques**. De fet, cal recordar que aquestes persones procedeixen de comunitats LGBTQIA+, tenen un origen migratori, però sobretot són sol·licitants d'asil o refugiats/des LGBTQIA+, cosa que els exposa a vulnerabilitats particulars i requereix una atenció específica.

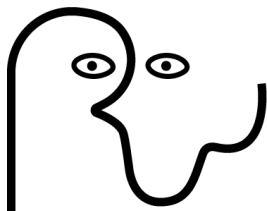
Cal recordar que, encara que tothom té una OSIEGCS, algunes persones són discriminades i maltractades perquè un o més aspectes de la seva OSIEGCS no s'ajusten a les normes socioculturals dominants. Per això, **les persones desplaçades LGBTQIA+ són especialment vulnerables a la discriminació, els abusos i la violència als països d'origen, trànsit i asil.**

Arreu del món, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ tracen una trajectòria vital d'esdeveniments traumàtics. Entre ells hi ha els abusos i agressions verbals, físics, emocionals o sexuals, el desterrament, l'assetjament, la discriminació en diversos àmbits, el xantatge, la prostitució forçada, el matrimoni heterosexual forçat i altres. A això segueixen els trastorns psicològics, el difícil accés a l'assistència, el racisme o l'homofòbia/transfòbia interioritzada i la normalització de la violència patida.

Desconstruir les idees preconcebudes

Com a treballador/a sobre el terreny, activa en la protecció dels/les sol·licitants d'asil o de les persones LGBTQIA+, és essencial comprendre la noció de **percepció social**, ja que pot canviar en gran mesura la manera com una societat veu un grup objectiu, en aquest cas les persones LGBTQIA+. Les formes en què les persones LGBTQIA+ es nomenen a si mateixes (o no) estan determinades pels valors, creences, normes, rols, tabús i estigmes de la cultura d'origen i, en moltes circumstàncies, impliquen la criminalització o demonització de la diversitat sexual o de tot allò que és "LGBTQIA+". A més, durant les audiències, i en les diferents etapes del procés d'integració de la persona al país d'acollida, els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ s'enfronten a estereotips i creences sobre el seu país d'origen i les seves OSIEGCS. Un cop més, **s'enfronten a una doble penalització: la dificultat de ser ells/es mateixos/es al seu país d'origen i al d'acollida.**

A tots els països, la principal dificultat per als/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ és aportar "proves" de la seva orientació sexual a la sol·licitud d'asil. La idea de credibilitat es basa en la coherència, la plausibilitat i la no contradicció; criteris que no tenen en compte les conseqüències de la por, les dificultats d'autoidentificació i l'homofòbia, la lesbòfobia i la transfòbia internes, totes producte de la repressió i la criminalització contínues del comportament al país d'origen. Durant les entrevistes, s'espera que els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ s'ajustin a la "típica persona gai", a la "persona transgènere tal com es percep a Europa", etc. Tot i amb això, aquestes "persones típiques" no existeixen. **La comunitat LGBTQIA+ no és homogènia i totes les preguntes que es fan durant l'entrevista segueixen una postura eurocèntrica.**

Posar la persona al centre de la intervenció, preguntant per les seves necessitats, però també adoptar una perspectiva intercultural per comprendre les diferències culturals i adaptar les eines i les metodologies és essencial.

A més, les autoritats d'asil de tot el món han de prestar especial atenció a la seguretat i les necessitats dels/les sol·licitants d'asil per motius d'orientació sexual. Moltes d'aquestes persones són **allotjades en allotjaments estàndard o en centres d'acollida on se les discrimina i no se'n reconeixen les necessitats**. A més de la manca de places, hi ha el problema de l'estigmatització de les persones LGBTQIA+ per part dels/les membres de les seves comunitats d'origen. Les persones LGBTQIA+ s'enfronten a dificultats importants quan les autoritats no els proporcionen allotjament, ja que sovint no troben suport a les seves comunitats d'origen.

La regulació ha de tenir en compte la vulnerabilitat de les persones LGBTQIA+ per evitar violacions dels drets humans. Molts/es sol·licitants d'asil LGBTQIA+ citen l'espera, la incomprensió, la discriminació, la violència i la inseguretat com els principals obstacles per a la seva integració. La dificultat d'accés a l'habitatge comporta dificultats per obtenir la domiciliació obligatòria necessària per accedir a drets determinats (seguretat social, comptes bancaris, etc.).

Intervenir en el debat públic i donar visibilitat al tema

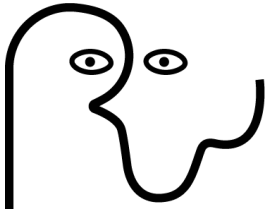
L'objectiu del projecte Rainbow Welcome és també **aportar una nova perspectiva sobre la situació dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ i la persecució a la qual s'enfronten diàriament a causa de la seva OSIEGCS, i sensibilitzar els polítics i el públic en general sobre aquestes qüestions**.

Per tant, la pedra angular de l'acolliment i la integració dels/les refugiats/des LGBTQIA+ és, sens dubte, la conscienciació sobre el problema i les qüestions que comporta. Aquesta tasca de conscienciació es duu a terme a través de diferents canals i es dirigeix a diferents públics.

Per fer visible un problema, calen xifres. La violència que pateixen els/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+ ha de ser objecte de seguiment -en arribar, als centres d'acollida col·lectiva, durant els procediments, en el moment de la seva integració socioprofessional una vegada obtingut l'estatus de refugiat/da - per informar del problema i posar en marxa accions concretes per posar-hi remei.

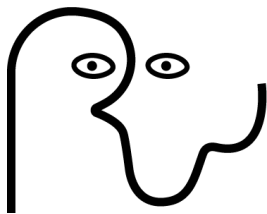
També cal portar el tema al debat públic i als responsables polítics a nivell internacional, europeu, nacional, regional i local, ja que la migració és una qüestió transversal que afecta tots els nivells d'actuació. En aquesta fase, hi ha diverses batalles per lliurar, entre d'altres:

- Superar la visió binària de gènere i fer més inclusiva la normativa oficial;
- Reconèixer la dimensió cultural de l'OSIEGCS ;
- Millorar la col·laboració entre els actors de la migració i els drets LGBTQIA+;

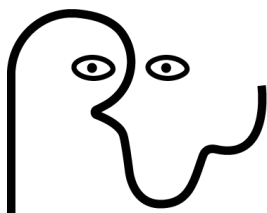
- Agilitzar els procediments de sol·licitud de protecció internacional per mitjà de l'asil sobre la base de l'OSIEGCS;
- Treballar per la despenalització de l'homosexualitat;
- Condemnar la violència, els abusos, la criminalització de l'homosexualitat i de les identitats de gènere diferents de la norma cisgènere a tot el món;
- Millorar la col·laboració entre els països europeus per millorar l'acollida dels/les sol·licitants d'asil LGBTQIA+.

I al nostre nivell, com a ciutadà/na compromès/a, parlem del tema, obrim el debat, interessem-nos pels relats de vida dels/les sol·licitants d'asil i refugiats/des LGBTQIA+, participem i compartim la campanya en línia #RainboWelcome!

V. Bibliografia

- 13_procedimientosolicitudproteccioninternacional-e1402909152589. (2017). CEAR País Valencià. https://www.cearpv.org/que-fem/arees-datencio/juridica/13_procedimientosolicitudproteccioninternacional-e1402909152589/#prettyPhoto
- Arab Women's Solidarity Association - Belgium. (2018). *Féminisme intersectionnel*. http://awsa.be/uploads/outils%20p%C3%A9dagogiques/outil_feminisme_intersectionnel_AWSA_2018.pdf
- Arab Women's Solidarity Association - Belgium. (2017). *Diversité sexuelle dans le monde arabe, situation des LGBT*. <http://awsa.be/uploads/outils%20p%C3%A9dagogiques/Outils%202017/LGBT%20dans%20le%20monde%20arabe%20%28livret%20%2B%20animations%29.pdf>
- Ariel Shidlo, & Joanne Ahola. (2013, avril). *Problèmes de santé mentale parmi les migrants forcés LGBT*. Migrations Forcées Revue. <https://www.fmreview.org/fr/osig/shidlo-ahola>
- Asile LGBT Genève. (2018). *Guide pratique pour un accueil inclusif et égalitaire*. <https://asile-lgbt.ch/wp-content/uploads/2018/10/asileLGBTI-brochure-guidepratique.pdf>
- Bárbara Alboreca Fernández, Laura Carrillo Palacios, & Blanca Gutiérrez Hernández. (2018). *La situación de las personas solicitantes de protección internacional y refugiadas LGTBI*. Accem. <https://www.accem.es/archivos/libro/files/downloads/Estudio-LGTBi.pdf>
- Barnhill, J. W. (2020, avril). *Trouble anxieux généralisé*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msdmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/anxi%C3%A9t%C3%A9-et-troubles-li%C3%A9s-au-stress/trouble-anxieux-g%C3%A9n%C3%A9ralis%C3%A9-tag?query=anxi%C3%A9t%C3%A9%20g%C3%A9n%C3%A9ralis%C3%A9>
- Barnhill, J. W. (2020, avril). *Trouble de stress post-traumatique (TSPT)*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msdmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/anxi%C3%A9t%C3%A9-et-troubles-li%C3%A9s-au-stress/trouble-de-stress-post-traumatique>
- Belong to LGBT asylum seekers and refugees Project. (2021). *Key principles for working with LGBT asylum seekers and refugees*. https://issuu.com/belong_to_youth_services/docs/key_principles_for_working_with_lgbt_asylum_seeker
- Carte | ACCESS. (2022). ACCESS. <https://www.we-access.eu/fr/carte>
- CERSA. (2020, avril). *La preuve dans les demandes d'asile en raison de l'orientation sexuelle*. https://juridique.defenseurdesdroits.fr/doc_num.php?explnum_id=19754
- CERSA. (2020, mai). *Les demandes d'asile en raison de l'orientation sexuelle : comment prouver l'intime ?* <https://defenseurdesdroits.fr/sites/default/files/atoms/files/etres-asileminor-num-15.05.20.pdf>
- Col.legi Oficial de Treball Social de Catalunya. (2016, août). *Sexualidad y Trabajo Social : abrimos armarios*. Revista de treball social, 208. <https://www.tscat.cat/content/rts-208-castella>
- Commission Européenne. (2014). « Je suis sous procédure Dublin, qu'est-ce que cela signifie ? » https://www.gisti.org/IMG/pdf/dublinprocessen_fr.pdf

Commission européenne Direction générale « Information, communication, culture, audiovisuel ». (1998, juin). *Moi, raciste !?* Office des publications officielles des Communautés européennes.

http://egalitecontreracisme.fr/sites/default/files/atoms/files/bd_moi_raciste.pdf

Conseil de l'Europe. (s. d.). *Because words matter, Glossary on Sexual Orientation, Gender Identity or Expression and Sex Characteristics*. <https://rm.coe.int/0900001680a1f110>

Coryell, W. (2021, août). *Dépression*. Manuels MSD pour le grand public. <https://www.msdmanuals.com/fr/accueil/troubles-mentaux/troubles-de-l-humeur/d%C3%A9pression?query=d%C3%A9pression>

Direction général des étrangers en France. (2020, septembre). *Le guide du Demandeur d'Asile en France*. <https://www.immigration.interieur.gouv.fr/Asile/Guide-du-demandeur-d-asile-en-France>

Dublin regulation : *Into the infernal machine of the European asylum system*. (2019, 20 mai). La Cimade. <https://www.lacimade.org/publication/dublin-regulation-into-the-infernal-machine-of-the-european-asylum-system/>

El-Hage, H. (2017, 20 juillet). *LGBTQ racisés : frontières identitaires et barrières structurelles*. Alterstice, 6(2). <https://www.erudit.org/fr/revues/alterstice/2016-v6-n2-alterstice03141/1040629ar/>

Equality | IOM Belgium and Luxembourg. (2022). IOM UN Migration. <https://belgium.iom.int/equality#:~:text=Equality%20%7C%20IOM%20Belgium%20and%20Luxembourg%20The%20Equality,who%20have%20survived%20sexual%20and%20gender-based%20violence%20%28SGBV%29.>

European Association for the defence of Human Rights [AEDH], International Federation for Human Rights [FIDH] and Euromed Rights (2016)

European Union. (s. d.). *The Common European Asylum System (CEAS)*. https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/12_ceas_2pg.pdf

Genres Pluriels. (2016). *Loi relative à l'identité de genre, l'expression de genre et les caractères sexuels*. https://www.liguedh.be/wpcontent/uploads/2016/12/rapport_loi_relative_a_l_identite_de_genre-161129.pdf

Genres Pluriels. (2019). *Visibilité Intersexe*. <https://www.genrespluriels.be/IMG/pdf/brochureintersexegps-rev7-web.pdf>

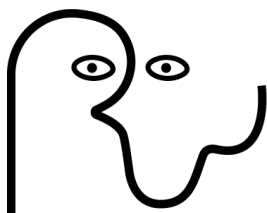
Heartland Alliance. (2015). *Rainbow Response : A Practical Guide to Resettling LGBT refugees and asylees*. https://www.acf.hhs.gov/sites/default/files/documents/orr/rainbow_response_heartland_alliance_field_manual_0.pdf

Homophobie intériorisée. (s. d.). C'est comme ça. <https://cestcommeca.net/lgbtphobies-def/homophobie-interiorisee/>

ILGA Europe. (2022, février). *Annual Review of the Human Rights situations of Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex people in Europe and Central Asia*. <https://ilga-europe.org/files/uploads/2022/04/annual-review-2022.pdf>

ILGA World : Lucas Ramón Mendos, Kellyn Botha, Rafael Carrano Lelis, Enrique López De La Peña, Ilia Savelev, & Daron Tan. (2020, décembre). *State-Sponsored Homophobia 2020 : Global Legislation Overview Update* https://ilga.org/downloads/ILGA_World_State_Sponsored_Homophobia_report_global_legislation_overview_update_December_2020.pdf

L'Agence des Nations Unies pour les réfugiés. (s. d.). *Réinstallation*. UNHCR. <https://www.unhcr.org/fr/reinstallation.html?query=r%C3%A9installation>

Laura Carrillo Palacios, María Felisa Cíez Tambo, & Amalia Cuesta García. (2019). *Condiciones sociales y legales de las personas solicitantes de protección internacional y refugiadas LGTBI en España*. Accem.

<https://www.accem.es/wp-content/uploads/2019/12/EstudioCondicionesSocialesLegalesProtecInternLGTBIESpan%CC%83a-2019-1.pdf>

LGBT Freedom Asylum Network. (2015, octobre). *Stronger Together : A Guide to Supporting LGBT Asylum Seekers*. https://www.lgbt-fan.org/wp-content/uploads/2015/06/Stronger_Together_FINAL.pdf

Maps - Sexual orientation laws. (s. d.). ILGA. <https://ilga.org/maps-sexual-orientation-laws>

Marcos, F. R. (2020, 22 avril). ¿ Grupos vulnerables o vulnerados ? El País. https://elpais.com/elpais/2020/04/09/planeta_futuro/1586425616_757834.html

Médecins du Monde. (2017–2018). *Migration et santé, déterminants sociaux et santé des migrants*. https://medecinsdumonde.be/system/files/publications/downloads/MdM%20rapport_enquete%20Migrant_F_A_JUIN_2019_DEF_LOWRES_FR.pdf

Mellini, L. (2009). Entre normalisation et hétéronormativité : la construction de l'identité homosexuelle. *Déviance et Société*, 33, pages 3-26. (FR) <https://doi.org/10.3917/ds.331.0003>

Migrations, vulnérabilités et santé mentale (n°13). (2019, décembre). Cultures & Santé. <https://www.cultures-sante.be/nos-outils/les-dossiers-thematiques/item/386-migrations-vulnerabilites-sante-mentale.html>

NSW Refugees Health Service & STARTTS. (2004). *Working with Refugees : A guide for Social Workers*. <https://www.startts.org.au/media/Resource-Working-with-Refugees-Social-Worker-Guide.pdf>

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. (s. d.). *Violence homophobe et transphobe*. https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Discrimination/LGBT/FactSheets/unfe-27-UN_Fact_Sheets_Homophobic_French.pdf

Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, EC/SCP/68, 26 July 1991

Organization for Refugee, Asylum & Migration (ORAM). (2016). *Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression : Essential Terminology for the Humanitarian Sector*. https://inee.org/sites/default/files/resources/65cf98_5434d40fd8994008aa035b492d487d3e.pdf

Principe 23 – Yogyakartaprinciples. (s. d.). The YOGYAKARTA PRINCIPLES. <https://yogyakartaprinciples.org/principle-23-fr/>

Procédure de demande du droit d'asile en France. (2015). Legal design et infographies juridiques. <https://sketchlex.com/06/10/2015/infographies/procedure-demande-asile-france/>

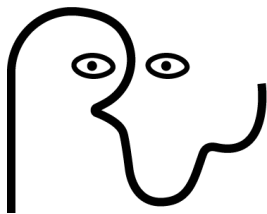
Procédure standard. (2020, 26 octobre). CGVS. <https://www.cgra.be/fr/asile/procedure-standard>

Rainbow Project. (s. d.). *Internalised Homophobia*. <https://www.rainbow-project.org/internalised-homophobia/>

Rainbow Welcome ! (2021). *Rainbow Welcome ! - Bienvenue aux réfugié·e·s LGBTQI+ en Europe*. <https://rainbowwelcome.eu/fr/apropos/>

Rainbow Welcome ! (2021b). *Rainbow Welcome ! - Carte interactive des refuges pour LGBTQI+ en Europe*. <https://rainbowwelcome.eu/fr/carte/>

Relatives au droit de demander l'asile (Principe 23) – Yogyakartaprinciples. (s. d.). The YOGYAKARTA PRINCIPLES. <http://yogyakartaprinciples.org/relatives-au-droit-de-demander-lasile-principe-23/>

Rosaria PALOMBINO, *Tap the stereotype. Sistema formativo e di analisi degli stereotipi LGBT* nella comunicazione pubblicitaria per gli adolescenti*. (2018). maîtrise en conception systémique : architecture et design (sous la direction de Paolo Tamborini), Politecnico di Torino

S. (s. d.). *La procédure Dublin*. Asile en France. https://asile-en-france.com/index.php?option=com_content&view=article&id=64:la-procedure-dublin&catid=8&showall=1&Itemid=117

Sabine Jansen. (2014, mai). *Good practices related to LGBTI asylum applicants in Europe*. Joël Le Déroff. <https://www.ilga-europe.org/files/uploads/2022/04/Good-practices-related-LGBTI-asylum-applicants-Europe.pdf>

Sahraoui, S., Sellam, N. & Teguia, A. (2011). *Fabrique de la crise et identité. Spécificités*, 4, pages 35-42. (FR) <https://doi.org/10.3917/spec.004.0035>

Sarah Van Doosselaere, Sophie Pinilla, Dimitri Verdonck, & Denis Stokkink. (2015, octobre). « *L'auto-discrimination* » : *Un obstacle supplémentaire dans la quête d'un emploi pour les jeunes issus de l'immigration* (No 3374). Fondation Roi Baudouin. <https://www.pourlasolidarite.eu/sites/default/files/publications/files/ed-2015-autodiscrimination.pdf>

Servicio de atención a inmigrantes, emigrantes y refugiados. (2020). *Preguntas frecuentes sobre Protección Internacional*. https://ajuntament.barcelona.cat/novaciudadania/sites/default/files/documents/fags_proteccio_internacional-cast-julio_2020.pdf

Sexual Orientation and Gender Identity Claims of Asylum | SOGICA. (2020). SOGICA. <https://www.sogica.org/en/>

Sharma, S. (2017, 17 janvier). *How to apply for asylum in Italy ? Refugees in Italy*. ALinks. <https://www.alinks.org/how-to-apply-for-asylum-in-italy/#:%7E:text=According%20to%20Italian%20law%2C%20one%20can%20apply%20for,or%20oral%20statement%20saying%20you%20want%20asylum%20protection>

TMM Absolute numbers. (s. d.). Transrespect Versus Transphobia. <https://transrespect.org/en/map/trans-murder-monitoring/>

Transidentité. (2019). Genres Pluriels. <https://www.genrespluriels.be/Transidentite>

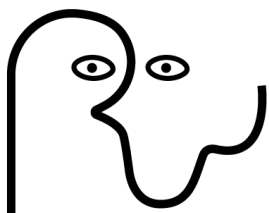
United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2012, octobre). *Guidelines on International Protection n°9* (HCR/GIP/12/09). <https://www.unhcr.org/509136ca9.pdf>

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2015). *Protecting persons with diverse sexual orientations and gender identities*. <https://www.refworld.org/pdfid/566140454.pdf>

United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). (2021). *Working with lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex and queer (LGBTQI+) persons in forced displacement*. <https://www.unhcr.org/>

Victoria López Fernández, & Nour Alchikh Oughli. (2019). *Estudio etnográfico sobre la situación y necesidades de la población LGTBA+ migrante en espacios de salud*. Accem. <https://www.accem.es/wp-content/uploads/2019/12/EstudioEtnograficoSituacionLGTBMigranteSalud-2019-1.pdf>

Wisconsin Coalition Against Sexual Assault (WCASA). (2020). *Social Norms Toolkit : The Normalization of Violence*. <https://www.wcasa.org/wp-content/uploads/2020/01/PDFforToolkitNormalizationofViolence.pdf>

VI. Per anar més lluny

Académie ESJ Lille. (2021, 10 février). *L'intersectionnalité : Késako ?* [Vidéo]. YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=M1pIf-3UA8E>

Asile LGBT Genève. (2017). *RÉFUGIÉ.ES LGBTI - lesbiennes, gays, bisexuel.les, transgenres et intersexes - guide pratique pour un accueil inclusif et égalitaire.*

<https://asile-lgbt.ch>

Brochures, guides et études. (s. d.). Espace Santé Trans.

<https://espacesantetrans.fr/ressources/brochures-guides-et-etudes/>

Chandler, L. (2019, mars). *What is intersectionality, and what does it have to do with me?* YW Boston.

<https://www.ywboston.org/2017/03/what-is-intersectionality-and-what-does-it-have-to-do-with-me/>

Crenshaw, K. (2016, 14 novembre). *The urgency of intersectionality* [Vidéo]. TED Talks.

https://www.ted.com/talks/kimberle_crenshaw_the_urgency_of_intersectionality

EuroMeds Rights, AEDH, & FIDH. (2016, mai). « Safe » Countries : A denial of the right of asylum.

https://euromedrights.org/wp-content/uploads/2016/10/AnalysePaysSurs-FINAL-EN-12052016_final.pdf

France Terre d'Asile. (2016, juillet). *Les LGBTI : des réfugiés comme les autres ?* [https://www.france-](https://www.france-terre-)

[terre-asile.org/images/stories/publications/pdf/Lettre de l asile et de l int gration juillet16_web.pdf](https://www.france-terre-asile.org/images/stories/publications/pdf/Lettre_de_l_asile_et_de_l_integracion_juillet16_web.pdf)

Habib El-Hage, & Edward Jin Lee. (2016). *LGBTQ racisés : frontières identitaires et barrières structurelles.* Alterstice, 6(2).

<https://www.erudit.org/fr/revues/alterstice/2016-v6-n2-alterstice03141/1040629ar.pdf>

Kiff ta race. #11, *Le carrefour des intersections* [Vidéo].

<https://cutt.ly/1YZqUK9>

Les LGBTQ+ et la santé mentale. (s. d.). Homewood Health.

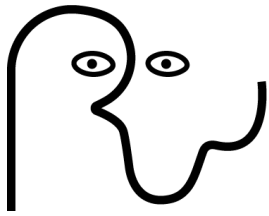
<https://homewoodhealth.com/sante/blog-les-lgbtq-et-la-sante-mentale>

RoSa vzw. (2019). *Intersectionaliteit.* <https://rosavzw.be/nl/themas/feminisme/intersectionaliteit>

Stonewall research. (2020). Stonewall. <https://www.stonewall.org.uk/get-involved/stonewall-research>

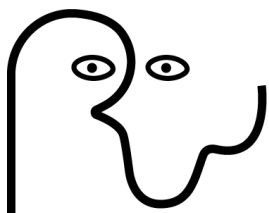
United Nations High Commissioner for Refugees. (2021). *Working with lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex and queer (LGBTQI+) persons in forced displacement.*

www.unhcr.org

Rainbow Welcome!

UQAT, *L'intersectionnalité*.
<https://cutt.ly/cYZe6tm>

Associacions col·laboradores:

Bèlgica:

Activ'elles.

[Activ'elles | Des femmes qui bougent \(activelles.com\)](http://activelles.com)

Alter Visio.

[ACCUEIL - ALTER VISIO \(alter-visio.be\)](http://alter-visio.be)

AmBlgu.

[Ambigu - Accueil | Facebook](#)

BALIR.

[BALIR | arcenciel-wallonie](http://arcenciel-wallonie.be)

Balkan LGBTQIA+.

[Balkan Lgbtqi Balkan | Facebook](#)

CADAL.

[CADAL, le premier centre d'accueil pour réfugiés homosexuels à Bruxelles. \(ket.brussels\)](http://ket.brussels.be)

Cavaria.

[Welkom | çavaria \(cavaria.be\)](http://cavaria.be)

English Speaking Gay Organization for Women (EGOW).

[English speaking gay organization for women in Brussels \(home.blog\)](http://home.blog)

Ex Æquo.

[Qui sommes-nous? – Exaequo](#)

Genres Pluriels.

[Genres Pluriels - Personnes trans*, aux genres fluides et intersexes en Belgique](#)

InQlusion.

[Réfugié.e.s LGBT+ Le Parcours du Combattant | InQlusion](#)

Intersex Belgium.

intersexbelgium.be

La communauté du Christ libérateur.

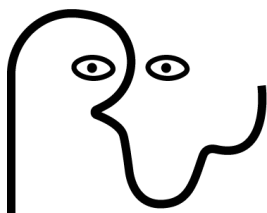
[Accueil * Groupe de chrétiens gays et lesbiennes belges francophones \(ccl-be.net\)](http://ccl-be.net)

Le CHEFF (Fédération des jeunes LGBTQIA+).

<https://www.lescheff.be>

Lumi

[Où trouve-t-on des informations LGBTI+ pour un pays particulier? | Lumi](#)

Maison Arc-en-Ciel.

[Maison Arc-en-Ciel | Infos, actualités, associations & évènements LGBT en province de Luxembourg \(lgbt-lux.be\)](#)

Merhaba.

[MERHABA](#)

Network of European LGBTQI* Families Associations.

[NELFA aisbl – Network of European LGBTQI* Families Associations](#)

Omnya.

[Omnya | RainbowHouse](#)

Rainbow House.

[rainbowhouse.be](#)

Rainbow Cops Belgium.

[Rainbow Cops Belgium LGBTQI+ Police | L'ASBL défend la diversité LGBTQI+ au sein de la police et la société. De VZW verdedigt LGBTQI+ rechten binnen de politie en in de samenleving. \(rainbow-cops-belgium.be\)](#)

Tels Quels.

[Tels Quels – Pour vivre heureux, vivons Tels Quels](#)

Transemble.

[Transemble \(cargocollective.com\)](#)

Transgender Info.

[Transgender Infopunt |](#)

Why Me.

[Why Me | RainbowHouse](#)

Itàlia:

Arcigay.

[Arcigay – Associazione LGBTI italiana](#)

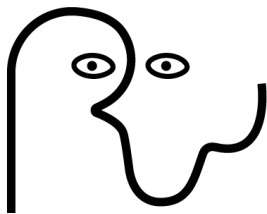
Espanya:

Fundación Eddy-G.

[Hogar de acogida para jóvenes LGTBI víctimas de violencia familiar, \(fundacioneddy.org\)](#)

Kif-Kif – Iguales.

[Kifkif | Migrantes, refugiados y solicitantes de asilo LGTBI+](#)

França:

Afrique Arc-en-Ciel.

[Afrique Arc en Ciel – RAAC-sida](#)

Arc-en-Ciel Toulouse.

[ARC EN CIEL Toulouse-Occitanie ARC EN CIEL Toulouse-Occitanie – Association et Collectif d'Associations LGBT de Toulouse et de la région Occitanie \(aectoulouse.fr\)](#)

ARDHIS.

[Ardhis – Association pour la défense des droits des personnes LGBTQI+ à l'immigration et au séjour](#)

Association Nationale Transgenre (ANT).

[Association Nationale Transgenre - Page d'accueil - Bienvenue ! \(ant-france.eu\)](#)

Centre LGBTQIA+ Côte-D'Azur.

[Centre LGBT Côte d'Azur \(centrelgbt06.fr\)](#)

Centre LGBTQIA+ Lyon (Umbrella organisation).

[Accueil - Centre LGBTI+ Lyon](#)

Centre LGBTI – Normandie.

[Centre LGBTI de Normandie – Association et Fédération LGBTI+ de Caen, Cherbourg, Saint-Lô, Evreux, Rouen \(centrelgbt-normandie.fr\)](#)

Centre LGBTQIA+ Paris et Ile-De-France (Umbrella organisation).

[Centre LGBTQI+ de Paris et d'Île-de-France, le Centre Lesbien, Gai, Bi, Trans, Queer et Intersexe de Paris et d'Île-de-France \(centrelgbtparis.org\)](#)

Centre LGBTI – Touraine.

[Centre LGBTI de Touraine \(centrelgbt-touraine.org\)](#)

Contact.

[CONTACT | Dialogue entre les parents, les lesbiennes, gays, bi et trans, leurs familles et ami-e-s \(asso-contact.org\)](#)

Equinoxe Nancy.

[Accueil - Équinoxe \(equinoxe54.com\)](#)

Fédération Trans et Intersexes.

[Fédération Trans et Intersexes \(fedetransinter.org\)](#)

ISKIS Rennes.

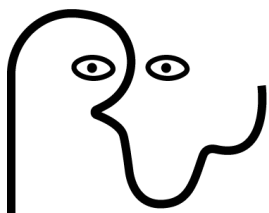
[Iskis - Centre LGBTI+ de Rennes](#)

Le Girofard.

[Le Girofard – Centre LGBTI+ de Bordeaux, Nouvelle Aquitaine \(le-girofard.org\)](#)

LGBT66.

[LGBT66 PERPIGNAN](#)

Stop Homophobie.

[Accueil - Association STOP HOMOPHOBIE | Information - Prévention - Aide aux victimes](#)

Coordinat per :

Amb els socis europeus :

This project is co-funded by the Programme Rights, Equality and Citizenship of the European Union (2014-2020)

MÉS INFORMACIÓ A LA WEB:
www.rainbowelcome.eu

El contingut d'aquesta publicació representa l'opinió dels seus autors és l'única i més única responsabilitat. La Comissió Europea no accepta cap responsabilitat en l'ús que es pugui fer de la informació que conté.

CONTACTA'NS

POUR LA SOLIDARITÉ
Rue Coenraets 66
1060 Brussels, Belgium

info@rainbowelcome.eu

SEGUIU-NOS

#RainboWelcome

#RainboWelcome

#RainboWelcome